

รายงานการวิจัย เรื่อง

ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา
วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2554 -2555

**Employment of the Graduates from Ratchaphruek
College in Academic Year 2011 -2012**

โดย
วรรณวิมล จงจรวยสกุล

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์
ปีการศึกษา 2555

รายงานการวิจัย เรื่อง

ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา
วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2554 -2555
**Employment of the Graduates from Ratchaphruek
College in Academic Year 2011 -2012**

โดย
วรรณวิมล จงจรวยสกุล

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์
ปีการศึกษา 2555
ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ 2556

ชื่อโครงการวิจัย ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2554-
2555

ชื่อผู้วิจัย วรรณวิมล จงจรวายสกุล

ปีที่ทำการวิจัย 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 – 2555 ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งข้อเสนอแนะของผู้สำเร็จการศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามภาวะการมีงานทำ ข้อมูลที่ได้ นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลจากการศึกษาพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,209 คน จากผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 1,245 คน คิดเป็นร้อยละ 97.10 สำหรับสถานภาพการทำงานในปัจจุบัน มีงานทำก่อนเข้าศึกษาร้อยละ 27.6 มีงานทำระหว่างศึกษาร้อยละ 32.2 และมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษาร้อยละ 40.2 หน่วยงานที่ทำเป็นบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชนมากที่สุดร้อยละ 56.1 เงินเดือนที่ได้รับ ส่วนใหญ่คือ 10,001-12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.2 ส่วนความสนใจในการศึกษาต่อในปัจจุบัน พบว่ายังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อมากที่สุดร้อยละ 51.1 บัณฑิตใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียน ในการทำงานในระดับปานกลาง/โดยต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบางส่วนร้อยละ 59.3

สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำสาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงานมากที่สุด พบว่ารอฟังคำตอบจากหน่วยงานร้อยละ 61.4 ปัญหาในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุดได้แก่หางานที่ถูกต้องไม่ได้ร้อยละ 36 ความสนใจ/ความต้องการในการศึกษาต่อ พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อร้อยละ 57 ด้านเหตุผลที่ยังไม่ศึกษาต่อมากที่สุด คือเงินทุนร้อยละ 41.2 ด้านผู้ที่ศึกษาต่อ (ทั้งบัณฑิตที่มีงานทำและยังไม่ได้ทำงาน) พบว่าที่กำลังศึกษาต่อมากที่สุด ในระดับปริญญาตรีปีที่ 2 ร้อยละ 70.3 สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตกำลังศึกษาต่อมากที่สุด พบว่าสาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน ร้อยละ 55.3 ประเภทของสถาบันการศึกษาต่อมากที่สุดเป็นสถาบันเอกชนในประเทศร้อยละ 68 เหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อมากที่สุด พบว่าต้องการใช้วุฒิที่ตรงกับสายงาน ร้อยละ 51.1 ปัญหาในการศึกษาต่อมากที่สุดเป็นการจัดสรรเวลาร้อยละ 63.8 ส่วนความพึงพอใจรายวิชาที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพมากที่สุดเป็นวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 28.9 รองลงมาเป็นการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ร้อยละ 21.2 ความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.2

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ คือควรพิจารณาผลการศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตร แผนการศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ควรมีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามสถานประกอบการต่าง ๆ ที่บัณฑิตทำงาน สัมภาษณ์ฟังพอใจของผู้ประกอบการต่อบัณฑิต เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารการศึกษาในวิทยาลัยต่อไป ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ/การฝึกงานควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยสัดส่วนที่เหมาะสมในอนาคต เพื่อสนับสนุนความต้องการของตลาดแรงงาน

คำสำคัญ ภาวะการมีงานทำ การประกอบอาชีพ บัณฑิต

Research Project: The employment of graduated student from Rajchapoek college 2011-2012.

Researcher: Vonvimol Chongcharuoyasakul

Year: 2011-2012

Abstract

The purpose of this research was to study the employment situation of student who graduated in 2011-2012. Factor that relates to employment, advisory from them were study as well. The method of this research is using survey method, the tool is questionnaire of situation of employment, data gathering with statistic, descriptive, frequency and percentage.

Subject used in this research were filled in questionnaire of 1209 graduated students from 1245 graduated students (97.10%). The outcome of this research showed that 27.6% employed prior to their study, 32.2% employed during study and 40.2 employed after graduated. The majority of work place is the private company; work as officer (56.1%), 26.2% earn salary around 10,001-12,000 baht. The majority of them (51.1%) have not decided for further study, the knowledge that they (59.3%) studied can utilize to their work fairly well, they need to learn some more.

For other unemployed still waiting for outcome of job applied (61.4%). Most problem of new job after graduated is did not get favor job (36%). 57% did not interest for continuing study, 41.2% (employed/unemployed) due to financial problem. Famous of continuing study is second bachelor degree (70.3%). Subject study most is similar subject that used to study. Private institution is the main institution that they want to study (68%) Reason that they want to study more is want to use knowledge according to their work (51.1%), Big trouble of continuing study is time management (63.8). Subject study that relate to work, if add or offer in English is more satisfied (28.9%), follow by knowledge of using computer (21.2%). Satisfy of curriculum and subject that study are highest ranking 53.2%.

Suggestion from the result of the research: gives some suggestions that the College show to consider the outcome of this study, apply and develop teaching learning curriculum, study plan and other activities, make it relevant to market labor. Entrepreneur who relate to this should gathering data from other entrepreneurs, survey satisfy of other entrepreneurs in order to develop, make an adjustment education system at college level. Provide teaching learning

activities by emphasize performance of internship together with teaching and learning in classroom, proportion that appropriate in the future to support the man power need in the labor market.

Important: Situation of employment Earns a living graduated student

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัย ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2554 – 2555 สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ด้วยความกรุณาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่ให้เงินทุนสนับสนุน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการและการผลิตบัณฑิต ขอขอบพระคุณ รศ. ดร. วิรัช วรรณรัตน์ ที่กรุณาปรับปรุงรายละเอียดบางส่วนរបแบบสอบถามภาวะการมีงานทำ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย ขอขอบพระคุณ รศ. ดร. โกสุม สายใจ ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษางานวิจัย ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุง

ขอขอบคุณศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ขอขอบคุณศูนย์วิจัยและขอขอบคุณผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

วรรณวิมล จงจรวายสกุล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ก

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ค

กิตติกรรมประกาศ จ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญภาพ

บทที่ 1 บทนำ

1

 ความสำคัญของปัญหา 1

 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3

 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

 ขอบเขตการวิจัย 4

 นิยามศัพท์ 4

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6

 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย 6

 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน

7

 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีงานทำ 11

 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 16

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 20

 ประชากรหรือกลุ่มเป้าหมาย 20

 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 21

 การเก็บรวบรวมข้อมูล 22

 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 22

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 23

 การวิเคราะห์ข้อมูล 23

บทที่ 5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 67

 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย 67

 ข้อเสนอแนะ

69

บรรณานุกรม

71

ภาคผนวก 73

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลเบื้องต้นและสถานภาพการทำงานปัจจุบัน 23	
1.1 ข้อมูลรายวิทยาลัยและรายคณะ 23	
1.2 สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน (แยกรายคณะ) 25	
1.2.1 คณะบริหารธุรกิจ 25	
1.2.2 คณะบัญชี 26	
1.2.3 คณะนิเทศศาสตร์ 27	
1.2.4 คณะนิติศาสตร์ 28	
2 สำหรับบัณฑิตผู้ปฏิบัติงานมาแล้ว 30	
2.1 สถานภาพ 30	
2.2 หน่วยงานที่ทำ 32	
2.3 เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (รวมรายได้เสริมอื่น ๆ) 35	
2.4 ความสนใจในการศึกษาต่อในปัจจุบัน 38	
2.5 การใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนกับงานที่ทำ 40	
3 สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ (ที่สมัครใจตอบแบบสอบถาม) 43	
3.1 สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงาน 43	
3.2 ปัญหาในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา 45	
3.3 ความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อ 48	
3.4 เหตุผลที่ยังไม่ศึกษาต่อ 50	
4 สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อ (ทั้งบัณฑิตที่ปฏิบัติงานและยังไม่ได้ทำงาน 52	
4.1 ระดับที่ท่านกำลังศึกษาต่อ 52	
4.2 สาขาวิชาที่บัณฑิตกำลังศึกษาต่อ 54	
4.3 ประเภทของสถาบันการศึกษา 56	
4.4 เหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ 58	
4.5 ปัญหาในการศึกษาต่อ 60	
5 ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ 62	
5.1 รายวิชาภาษาอังกฤษที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ 62	
5.1 รายวิชาการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ 63	
5.1 รายวิชาการฝึกปฏิบัติงานจริงที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ 6	4
5.2 ความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน 65	

สารบัญภาพ

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนนักศึกษาแต่ละคนที่ตอบแบบสอบถาม	24
2 สถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ	25
3 สถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะบัญชี	26
4 สถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะนิติศาสตร์	2 7
5 สถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์	28
สถานภาพการทำงานของบัณฑิตทุกคณะ	2 9
7 สถานภาพการทำงานของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย	31
8 หน่วยงานของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย	34
9 เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย 3	7
10 ความสนใจในการศึกษาต่อในปัจจุบันของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย 3	9
11 การใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนกับงานที่ทำของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย	42
12 สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงานของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย	44
13 ปัญหาในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย	47
14 ความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย	49
15 เหตุผลที่ยังไม่ศึกษาต่อของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย	51
16 ระดับที่ท่านกำลังศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม	53
17 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม	55
18 ประเภทของสถาบันการศึกษาของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม	57
19 เหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม 5	9
20 ปัญหาในการศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม 61	
21 รายวิชาภาษาอังกฤษที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบวิชาชีพ 62	
22 รายวิชาการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบวิชาชีพ 63	
23 รายวิชาการฝึกปฏิบัติงานจริงที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบวิชาชีพ 64	
24 ความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน 65	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาช่วงวิกฤตภาวะเศรษฐกิจที่สหรัฐอเมริกาและประชาคมยุโรป ถดถอยอย่างรุนแรง (Double-dip recession) ส่งผลให้เกิดการเลิกจ้างงานหรือการใช้จ่ายในประเทศหดตัวเป็นอย่างมาก จนทำให้เศรษฐกิจต้องชะลอตัว ในสหรัฐอเมริกาที่ใช้มาตรการช่วยเหลือเศรษฐกิจ เพื่อช่วยให้เศรษฐกิจพุ่งตัว อัตราการเติบโต GDP หลังมาตรการที่ไม่ได้ฟื้นตัวขึ้นมามาก มีสัญญาณที่ไม่ดี เช่น การถูกปรับลดอันดับเครดิต เรตติ้งของภาคการคลังสหรัฐฯ โดย Moody's อีกทั้งตลาดแรงงานที่มีอัตราการว่างงานสูงกว่า 9% จึงทำให้เกิดข้อกังวลว่าสหรัฐฯ มีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจ ส่วนกลุ่มประเทศยูโรโอกาสการเกิดความเสี่ยงที่เศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยูโรมากกว่าสหรัฐฯ จากตัวเลขล่าสุด GDP กลุ่มประเทศยูโรชะลอตัวต่ำกว่าที่ตลาดคาดจาก 0.8% ในไตรมาสแรก เหลือเพียง 0.2% ในไตรมาสสอง โดยบางประเทศเศรษฐกิจยังหดตัวอยู่ รวมทั้งเมื่อมองไปข้างหน้า การที่รัฐบาลประเทศต่างๆ รั้งเข็มขัดลดค่าใช้จ่าย ก็ยังทำให้เศรษฐกิจมีแนวโน้มอ่อนแอ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ความยากจนและการว่างงานที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาหนี้สาธารณะที่รุนแรงยังอาจทำให้เกิดวิกฤติในภาคการเงิน และเป็นปัจจัยที่ยังทำให้เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรเสี่ยงมากกว่าสหรัฐฯ โดยสำนักวิจัยส่วนใหญ่มองว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2012 น่าจะขยายตัวดีกว่าปี 2011 ในขณะที่เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรในปีหน้ามีแนวโน้มขยายตัวได้ต่ำกว่าปีนี้ (เอกสิทธิ์ กาญจนานิกุล. 2554)

สำหรับภาวะการมีงานทำในประเทศไทยจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2554 : 1) ได้สรุปผลการสำรวจประจำปี 2554 เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภาวะการมีงานและการว่างงานที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญ บ่งบอกถึงความอยู่ดีมีสุขของคนในสังคม และสถานะเศรษฐกิจของประเทศว่าเป็นเช่นไร ข้อมูลด้านแรงงานจึงเป็นข้อมูลที่สำคัญ ที่จะเป็นตัวบ่งบอกถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศว่าจะไปในทิศทางใด ประเทศจะมีเศรษฐกิจดีหรือมีสถานะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ดังนั้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการ สำรวจภาวะการทำงานของประชากรเป็นประจำทุกเดือน เพื่อมีข้อมูลและติดตามสถานการณ์ด้านแรงงานอย่างต่อเนื่อง สำหรับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่สนใจนำไปวางแผนกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการจ้างงานในกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ถูกทิศทาง ลักษณะระดับ

การศึกษาที่สำเร็จจำนวนผู้ทำงานตามระดับการศึกษาที่สำเร็จเฉลี่ยทั้งปี พบว่าส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ไม่มี การศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 30.2 รองลงมาเป็นผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 22.6 ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 16.8 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 16.0 และระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 14.1 ที่เหลือกระจายอยู่ในการศึกษาอื่น ๆ จากความเปลี่ยนแปลงใน รอบ 5 ปีที่ผ่านมา ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด ซึ่งจาก การเปรียบเทียบพบว่า ผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษาจะมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ ในขณะที่เดียวกันผู้มีงานทำที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและ ระดับอุดมศึกษากลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตได้ว่าคนไทยเริ่มเห็นความสำคัญของการ ศึกษามากกว่าแต่ก่อนประกอบกับที่รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้คนไทยมี การศึกษาที่สูงขึ้นลักษณะสถานภาพการทำงานผู้ทำงานส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง มากที่สุด โดยเฉลี่ยทั้งปี ร้อยละ 44.0 (ลูกจ้างรัฐบาล และลูกจ้างเอกชน) รองลงมาเป็นทำงาน ส่วนตัวร้อยละ 31.7 และทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้างร้อยละ 21.8 เป็นนายจ้าง ร้อยละ 2.4 และการรวมกลุ่ม ร้อยละ 0.1 เมื่อพิจารณาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง ผู้ที่ทำงานส่วนตัวโดยประกอบอาชีพของตนเอง และผู้ทำงานให้ครอบครัวมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้น ส่วนการรวมกลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเพิ่มขึ้น ลดลง และเพิ่มขึ้น นายจ้างมี แนวโน้มลดลงและกลับมาเพิ่มขึ้นและลดลงอย่างเห็นได้ชัด

ภาวะการว่างงาน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2554 : 29) สำหรับภาวะการว่างงานของ ประชากร จากผลการสำรวจในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2550 – 2554) พบว่า จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น เรื่อย ๆ จนมาถึงปี 2553 – 2554 จำนวนผู้ว่างงานเริ่มลดลงและลดลงมากอย่างเห็นได้ชัดในปี 2554 (จาก 4.02 แสนคน เป็น 2.64 แสนคน) เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานก็มีแนวโน้มไปในทิศทาง เดียวกัน ระดับการศึกษาของผู้ว่างงาน ผู้ว่างงานส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษามีอัตรา การว่างงานสูงที่สุดร้อยละ 2.1 รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายเท่ากันคือ ร้อยละ 0.9 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 0.5 ส่วนผู้ว่างงานที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่า ประถมศึกษามีอัตราการว่างงานน้อยที่สุดร้อยละ 0.2 ความเปลี่ยนแปลงในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า ผู้ว่างงานระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจนถึง ปี 2552 ต่อมาตั้งแต่ปี 2553 กลับเริ่มลดลงและลดลง มากอย่างเห็นได้ชัดในปี 2554 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี 2554 เทียบกับ ปี 2553) จำนวน ผู้ว่างงานลดลง 1.38 แสนคน สำหรับการว่างงานในปี 2554 หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.7 เห็นได้ว่าภาวะการว่างงานของประชากรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งผู้ว่างงานลดลงมากที่สุด ในระดับอุดมศึกษาลดลง 4.4 หมื่นคน รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นลดลง 3.3 หมื่นคน ระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายลดลง 2.4 หมื่นคน ระดับประถมศึกษาลดลง 2.1 หมื่นคน ผู้ที่ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษาลดลงน้อยที่สุด 1.6 หมื่นคน เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานตามระดับ การศึกษาที่สำเร็จ จะเห็นได้ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำทั้งจากประชาคมยุโรป สหรัฐอเมริกาและ ของไทย จะเป็นตัวชี้วัดในเรื่องภาวะเศรษฐกิจในช่วงเวลานั้น ๆ ในการพัฒนาประเทศทางด้าน สังคมเศรษฐกิจจึงต้องเริ่มจากการพัฒนาบุคคลทางด้านการศึกษาเพื่อให้เป็นบุคคลที่คิดเป็นทำเป็น รู้จักการแก้ปัญหา ฉะนั้นการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นการสร้างบุคลากรที่จะเป็น พลังสมองของประเทศ ดังนั้นการสร้างคุณภาพของระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คือปัจจัยที่ ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในระดับผู้นำสังคม การพัฒนาคนให้เป็นประชากร ที่มีคุณภาพเป็นสิ่งจำเป็นและส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติในด้านต่าง ๆ นโยบาย ของภาครัฐ ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (2545) และนโยบายของสำนัก คณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนมีส่วนร่วมให้โอกาสทางการ ศึกษากว้างขวางยิ่งขึ้นรวมทั้งสนับสนุนให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของ รัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนและภาคเอกชน เพื่อให้ระดมสรรพกำลังมาร่วมกันจัดการอุดมศึกษา

วิทยาลัยราชพฤกษ์เป็นสถาบันเอกชนแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญในแต่ละสาขาวิชา สร้างคนดี มีคุณธรรม และ สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เป็นบุคคลที่มุ่งมั่นจะเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำความรู้ความสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ วิทยาลัยมีภารกิจหลัก ในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นใน 4 พันธกิจ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นการผลิตบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ สนองความต้องการของสังคม และตลาดแรงงาน วิทยาลัยจึงได้ดำเนินการสำรวจภาวะการมีงาน ทำของผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ วางแผนการผลิตบัณฑิตและปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 -2555
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 -2555
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะของผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ทราบภาวะการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา
2. ทราบถึงลักษณะอาชีพและรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกับผลิตบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ในการวิจัยภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา จะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อสำรวจภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการสำรวจจากบัณฑิต 6 คณะ 15 สาขาวิชา ซึ่งทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาขารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ **ตอนที่ 1** สถานภาพการทำงานปัจจุบัน **ตอนที่ 2** สำหรับผู้มีงานทำแล้ว (ภาวะการมีงานทำ) **ตอนที่ 3** สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ (การสมัครงานและการศึกษาต่อ) **ตอนที่ 4** สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อ (การศึกษาต่อ) **ตอนที่ 5** ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ

2. **ขอบเขตด้านประชากร** ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษา 2554 - 2555 จำนวน 1,245 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้คือ เดือนพฤศจิกายน 2555 – พฤษภาคม 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ในทุกคณะและทุกสาขาวิชา ประจำปีการศึกษา 2554 - 2555

ผู้สำเร็จการศึกษาที่ยังไม่ได้งานทำ หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในกิจการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้จากหน่วยงานที่ทำ

ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำประจำ หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา ที่ประกอบอาชีพ จากภาครัฐหรือเอกชน โดยเป็นงานทำอย่างสม่ำเสมอที่ก่อให้เกิดรายได้ประจำกับผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ หมายถึง การประกอบกิจการหรือธุรกิจส่วนตัวในการผลิตสินค้า หรือ บริการที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีอิสระในการกำหนดรูปแบบและวิธีการดำเนินงานของตนเองได้ตามความเหมาะสมผลตอบแทนที่ได้รับคือกำไรที่ได้มาจากการลงทุน

ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ หมายถึง การที่ผู้สำเร็จการศึกษาทำ งานก่อนเข้าศึกษาในวิทยาลัยราชพฤกษ์

เงินเดือนที่ได้รับ หมายถึง รายได้จากการทำกิจกรรมใด ๆ อย่างสม่ำเสมอของผู้สำเร็จการศึกษา

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอุดมศึกษาของไทย
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีงานทำ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอุดมศึกษาของไทย

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นตั้งแต่รัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้ก่อตั้งโรงเรียนกฎหมาย โรงเรียนแพทย์ โรงเรียนช่างไหม รวมถึงโรงเรียนมหาดเล็ก แต่ยังไม่สามารถให้การศึกษาถึงขั้นปริญญาได้ ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด 157 แห่งทั่วประเทศ (พ.ศ. 2553) โดยแบ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 78 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล 14 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 69 แห่ง วิทยาลัยชุมชน 19 แห่ง นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาโดย มหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ บัณฑิตวิทยาลัย ที่อาจจะไม่ได้อยู่ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เช่น วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้โรงเรียนสาธิตก็ยังสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาไทย, 2555)

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ปี 2559 อุดมศึกษาไทย เป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติ และชี้แนะการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นไทย ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน โดยผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์กรเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ และเป็นวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม

ยุทธศาสตร์ของอุดมศึกษา (พ.ศ. 2555 – 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตอย่างก้าวกระโดด เปลี่ยนกระบวนทัศน์การเรียนรู้ของบัณฑิต เปลี่ยนกระบวนการสอนเป็นกระบวนการเรียนรู้ เปลี่ยนจากการท่องจำเป็นการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพระหว่างแรงงานและเก่งความดี โดยเน้นความรับผิดชอบ มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อตนเองและสังคมโดยมีการติดตามประเมินคุณภาพและพัฒนาบัณฑิตหลังเข้าสู่ตลาดงานเพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพงานในสังคมอาเซียน โดยมีเป้าประสงค์ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา อย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงมีทักษะตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีกระบวนทัศน์ใหม่ในการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต เปลี่ยนจากการท่องจำเป็นการคิดวิเคราะห์ เปลี่ยนกำหนดกลยุทธ์เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีการจัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (Work-Integrated Learning) ตรงกับตลาดงาน โดยสร้างความร่วมมือจากภาคการผลิตให้เกิดเป็น Corporate University

2. แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน

ทฤษฎีเนื้อหาของการจูงใจ (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2549 : 128-133) ทฤษฎีเนื้อหาของการจูงใจเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่าพนักงานมีความต้องการอะไร ทฤษฎีเนื้อหาประกอบด้วยทฤษฎีความต้องการตามแนวคิดดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์
2. ทฤษฎี อี อาร์ จี ของ Alderfer
3. ทฤษฎีความต้องการของแมคคลีแลนด์ (McClelland's acquired needs theory)
4. ทฤษฎีสองปัจจัย (Herzberg's Two Factor theory)

1. ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's need hierarchy) อับราฮัม มาสโลว์ ได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการที่ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ Hierarchy of Needs บุคคลมีความต้องการไม่สิ้นสุดและเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในสิ่งอื่น ๆ จะเข้ามาแทนที่ไม่มีสิ้นสุด ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจอีกเว้นแต่ถ้ามีความต้องการขั้นอีกความต้องการสามารถจัดลำดับได้ตั้งแต่ขั้นต่ำสุดไปถึงขั้น

สูงสุด เรียกว่าลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) แบ่งเป็น 5 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) หมายถึง ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการทางเพศ ความสะดวกสบาย เป็นต้น

ขั้นที่ 2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety and security needs) หมายถึง ความต้องการได้รับการปกป้องจากอุปสรรคและการออกจากงาน ความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) หมายถึง ความต้องการเพื่อน ต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ เป็นส่วนหนึ่งทางสังคม

ขั้นที่ 4. ความต้องการได้รับการยกย่องยอมรับจากสังคม (Esteem needs) หมายถึง ความต้องการเป็นอิสระ ต้องการการยอมรับ ได้รับการยกย่อง ได้รับเกียรติจากผู้อื่น เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการบรรลุผลสำเร็จสูงสุด (Self actualization) หมายถึง ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในสิ่งที่ปรารถนาทุกอย่างที่ตั้งใจไว้

2. ทฤษฎี อี อาร์ จี ของ (Alderfer) ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ ได้พัฒนาตามแนวคิดทฤษฎี อี อาร์ จี เกี่ยวกับการทำความเข้าใจเรื่องความต้องการของพนักงานในการทำงาน ประกอบด้วยความต้องการ 3 ด้าน คือ

1. ความต้องการคงอยู่ต่อไป (Existence) หมายถึง ความต้องการในด้านวัตถุและทางร่างกายที่มนุษย์ปรารถนา
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness) หมายถึง ความต้องการเกี่ยวข้องความสัมพันธ์กับผู้อื่นและความพึงพอใจในด้านความรู้สึกรักมีเพื่อน ความต้องการทางสังคม
3. ความต้องการเจริญเติบโตก้าวหน้า (Growth) หมายถึง ความพึงพอใจในความสมบูรณ์ในสิ่งที่ต้องการสูงสุด

ทฤษฎี อี อาร์ จี มีแนวคิดคล้ายคลึงกับทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ คือ ทฤษฎีความต้องการคงอยู่ต่อไปเปรียบได้กับ ความต้องการทางร่างกาย และความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความสัมพันธ์เปรียบได้กับความต้องการทางสังคมและความต้องการได้รับการยอมรับยกย่อง และความต้องการเจริญเติบโตเปรียบได้กับ ความต้องการบรรลุผลสำเร็จสูงสุด ทฤษฎีตามแนวคิดของมาสโลว์และอัลเดอเฟอร์แสดงถึงลำดับขั้นของความต้องการซึ่งผู้บริหารสามารถใช้ในการจูงใจพนักงานให้เกิดความพึงพอใจได้ และทำได้โดยการให้พนักงานประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตและเจริญก้าวหน้า

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ 3 ประการของแมคคลีแลนด์ (McClelland's needs) ทฤษฎีความต้องการของแมคคลีแลนด์ได้ศึกษาถึงความต้องการของบุคคลซึ่งมีความต้องการ 3 ด้านคือ

1. ความต้องการบรรลุความสำเร็จ (Need to Achieve)
2. ความต้องการทางสังคม (Need for Affiliation)
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power)

ความต้องการทั้งสามด้านนี้เป็นสิ่งที่บุคคลมีความต้องการอยู่เสมอในชีวิต ความต้องการบรรลุความสำเร็จ (n' Ach) หมายถึง ความต้องการบรรลุความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ ความต้องการทางสังคม (n' Aff) หมายถึง ความต้องการในการเข้ากันได้กับผู้อื่นและทำให้ผลการทำงานก้าวไปสู่ระดับสูงขึ้นได้ ความต้องการอำนาจ (n' Pow) หมายถึง ความต้องการมีอำนาจมีอิทธิพลความสามารถในการควบคุมผู้อื่นได้ ความต้องการอำนาจแบ่งได้เป็นความต้องการอำนาจในตนเอง (Personalized power) ซึ่งหมายถึงมีอำนาจที่แสดงออกอย่างก้าวร้าวรุนแรงและใช้อำนาจสั่งการต่อผู้อื่นให้กระทำตามเป้าหมายที่ต้องการ และอำนาจในทางสังคม (Socialized power) หรือ (n' Aff) ซึ่งเป็นอำนาจในทางบวก หมายถึงการมีอำนาจเป็นที่ยอมรับในสังคม ความต้องการทั้งสามด้านนี้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในทางการบริหารของผู้บริหารระดับสูงและระดับล่างทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานให้สัมฤทธิ์ผลตามที่ต้องการ

4. ทฤษฎีสองปัจจัย (Herzberg's Two Factor theory) ทฤษฎีสองปัจจัยตามแนวคิดของเฟรดริก เฮิร์ซเบิร์ก (Rederick Herzberg) หมายถึง ความรู้สึกของพนักงานที่มีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงาน พฤติกรรมที่ทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) หรือ (Maintenance factors) หมายถึงพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อความไม่พึงพอใจในการทำงาน ผู้บริหารสามารถใช้ปัจจัยสุขอนามัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเพิ่มเงินเดือนค่าตอบแทน แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการกระตุ้นให้พนักงานทำงานที่ดีได้ หากแต่เป็นการกระตุ้นให้เกิดการจูงใจจากตัวงาน ทำได้โดยการจูงใจการใช้ปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยจูงใจ หรือ (Motivating Factors) โดยการมอบหมายงานที่มีความสำคัญหรือเพิ่มเนื้อหาของงาน (Job enrichment) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของพนักงานและสามารถกระตุ้นให้พนักงานทำงานได้เป็นอย่างดีเรียกว่า ปัจจัยจูงใจ หรือ (Motivating Factors) หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทำงานของพนักงาน และทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ทฤษฎีนี้ เรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่า (Hygiene-Motivator factory) หรือปัจจัยสุขอนามัยและปัจจัยจูงใจประกอบด้วยการทำให้พนักงานพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยสุขอนามัย ทำให้พนักงานพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในเรื่องต่อไปนี้

1. นโยบายการบริหารขององค์กร
2. การมีหัวหน้างานที่ดี
3. การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้บังคับบัญชา
4. การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน
5. การให้เงินเดือนค่าจ้างที่เหมาะสม
6. ผู้บริหารมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพนักงาน

ปัจจัยข้างใจเป็นปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีแรงจูงใจในการทำงานดังต่อไปนี้

1. การให้โอกาสให้ได้รับความสำเร็จในการทำงาน
2. การให้โอกาสพนักงานตระหนักในความสำคัญของงานนั้น
3. การให้พนักงานทำงานด้วยตัวเอง
4. การให้มีความรับผิดชอบ
5. การให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ
6. พนักงานมีความเจริญก้าวหน้าเติบโตในหน้าที่

การจูงใจโดยใช้ทฤษฎี X และทฤษฎี Y

กลยุทธ์การจูงใจของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของบุคคลคือ ความเข้าใจลักษณะของบุคคลที่แบ่งได้เป็นพฤติกรรม 2 แบบ ดังที่ดักลาส แมคเกรเกอร์ (Douglas McGregor) ได้กล่าวถึงสมมติฐานของมนุษย์แบ่งได้เป็นสองแบบคือ ทฤษฎีเอกซ์ เกี่ยวข้องกับสมมติฐานในทางลบของบุคคลที่มีความเชื่อว่าพนักงานมักจะไม่นชอบทำงานด้วยตนเอง พนักงานมีความรับผิดชอบในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ แมคเกรเกอร์เชื่อว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมตามสมมติฐานแบบทฤษฎีเอกซ์คือ พฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ดี ส่วนทฤษฎีคือ พฤติกรรมในทางที่ดี เช่น มีความขยันหมั่นเพียรมีความรับผิดชอบ

การให้พนักงานหยุดงานได้หลังจากมีอายุงานนาน (Sabbaticals) หมายถึง รูปแบบการจูงใจพนักงานโดยให้พนักงานเลือกหยุดการทำงานได้โดยได้รับค่าตอบแทนภายหลังจากได้ทำงานมาแล้วเป็นระยะเวลาตามที่หน่วยงานกำหนด เช่น หน่วยงานอนุญาตให้พนักงานหยุดงานได้ 2 - 6 เดือน เพื่อการพักผ่อนส่วนตัว การท่องเที่ยว ต่อเมื่อ พนักงานมีอายุงานแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี เป็นต้น เป็นรูปแบบการจูงใจที่ทำให้พนักงานทำงานกับองค์กรนั้นนานขึ้นระยะยาวและพนักงานจงรักภักดีต่อหน่วยงาน

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีงานทำ

Taylor (1911 อ้างถึงใน พรณราย ทรัชยะประภา, 2552: 14) วิศวกรและนักจิตวิทยาอุตสาหกรรมชาวอเมริกันได้เขียนหนังสือชื่อ “หลักการของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์” (Principles of Scientific Management) ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ คือ (1) การออกแบบวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน (2) การคัดเลือกคนงานที่มีคุณภาพดีที่สุดและฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติงานตามวิธีการใหม่ที่ออกแบบมานั้น (3) การพัฒนาความรู้สึกร่วมกันต่อองค์การระหว่างผู้บริหารและพนักงาน และ (4) การแบ่งความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้บริหารและพนักงานต่อวิธีการทำงานและพฤติกรรมในการทำงาน จากผลงานของ Taylor ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็น “บิดาแห่งการจัดการทางวิทยาศาสตร์” (The Father of Scientific Management) กล่าวได้ว่า ผลการศึกษาของ Mayo และ Taylor ดังกล่าวนี้นำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมในการทำงานของคนงานขึ้น แนวความคิดนี้แม้จะเป็นที่ยอมรับกันในวงจำกัดแต่ต่อมาในช่วงปลายทศวรรษที่ 1950 ได้มีการนำแนวคิดเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานมาใช้กับสภาพแวดล้อมในการทำงานในประเทศอุตสาหกรรม เหตุการณ์ภาวะหลังสงครามโลกครั้งที่สองได้กระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมากในภาคการบริการ ในช่วงปลายทศวรรษ 1960 ซึ่งมีอยู่ประมาณ 60% ของปริมาณงานทั้งหมดในสหรัฐอเมริกา แม้ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในตลาดแรงงานก็ตาม

Millet (1954 อ้างถึงใน สถิต คำลาเลียง , 2544: 13) ได้ให้ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการทำงาน (efficiency) หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่มวลมนุษย์ และได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานนั้น (human satisfaction and benefit produced) ซึ่งความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกที่ดีไปในภาพที่ดี เช่น ความชื่นชม ยินดี ในการบริการให้กับประชาชน

โดย พิจารณาจาก

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียม (equitable service)
2. การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา (timely service)
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service)
4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (progression service)

Simon (1977 อ้างถึงใน สถิต คำลาเลียง , 2544: 13) ได้ให้ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้ว่า ถ้าจะพิจารณาว่างานใดจะมีประสิทธิภาพสูงสุคนั้น ให้ดู ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (input) กับผลผลิต (output) ที่ได้รับ เพราะฉะนั้นตาม ทฤษฎีนี้จึงหมายถึง ผลผลิตลบด้วยปัจจัย

นำเข้าและถ้าเป็นการบริหารราชการ องค์การของรัฐก็วัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ (satisfaction) เข้าไปด้วยซึ่งอาจเขียนเป็น สูตรได้ดังนี้

$$E = (O-I) + S$$

E = Efficiency คือ ประสิทธิภาพของงาน

O = Output คือ ผลผลิตหรืองานที่ได้รับออกมา

I = Input คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร

S = Satisfaction คือ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

สุรพล ปธานวนิช (2544 อ้างถึงใน สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล และ นาริรัตน์ ณ นวงศ์, 2551: 12 - 15) ได้กล่าวถึง ความหมายของคำว่า “งาน” ว่ามีความหมายครอบคลุมในหลายมิติทั้งทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งในความหมายอย่างกว้างนั้น “งาน” จึงหมายถึงภารกิจใด ๆ ที่ได้รับการปฏิบัติเพื่อการดำรงชีพ ในแง่มุมทางเศรษฐกิจคำว่างานมีความเชื่อมโยงกับคำอื่นที่แสดง ความหมายในเชิงเศรษฐกิจที่เฉพาะเจาะจงในหลายลักษณะ ดังนี้

1. ตำแหน่งงาน (Position) แสดงถึงขอบเขตที่แคบที่สุดของงานในความหมายทาง เศรษฐกิจเป็นการกำหนดขอบเขตของงานในขณะหนึ่ง ๆ ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะต้องรับผิดชอบ และจากการกำหนดขอบเขตในลักษณะนี้จะนำไปสู่การกำหนดค่าตอบแทน (ค่าจ้างหรือเงินเดือน) สำหรับงานนั้น ๆ

2. เส้นทางของงานหรืออาชีพ (Careers) หากนำมิติเวลามาผนวกกับตำแหน่งงานเพื่อ พิจารณาพัฒนาการของบุคคลที่ทำงานนั้น ๆ ตลอดชีวิตการทำงานแล้ว จะปรากฏเป็นเส้นทางของ งานหรืออาชีพ ทั้งนี้ หลักการสำคัญเกี่ยวกับเส้นทางของงานหรืออาชีพคือ จะต้องประกอบด้วย ตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่บุคคลปฏิบัติขณะที่ครอบครองตำแหน่งงานต่าง ๆ นั้นก็จะมีสถานภาพและ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป

3. วิชาชีพ (Professions) คำว่า “วิชาชีพ” แม้ว่าจะถือเป็นงานแต่คำนี้สะท้อนคุณลักษณะ พิเศษเกี่ยวกับงาน หรืออาชีพบางประเภท ทั้งนี้มีเกณฑ์ที่ช่วยบ่งบอกว่างานอาชีพใดเป็นวิชาชีพ สรุปได้ดังนี้

- 3.1 ระดับการศึกษาอบรม โดยงานที่จะเป็นวิชาชีพได้ต้องใช้ ระยะเวลาในการศึกษา อบรมทางทักษะและวิชาการติดต่อกันหลายปี และมักจะเป็นการศึกษาในสถาบันชั้นสูง เช่น มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย

- 3.2 ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การที่วิชาชีพเป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงจึงต้อง อาศัยความรู้และทักษะที่มีคุณลักษณะเฉพาะ

3.3 มีการรับรองในแง่กฎหมายหรือจากสถาบันวิชาชีพ โดยสถาบันเหล่านี้จะให้การรับรอง ควบคุมความประพฤติ ตลอดจนสร้างความได้เปรียบและปกป้องรักษาคุณลักษณะของความเป็นวิชาชีพ

3.4 มีอิสระจากการแทรกแซงและควบคุม กล่าวคือ งานวิชาชีพบางงานมีความเป็นงานประจำน้อย มีอิสระที่จะตัดสินใจด้วยตนเองและในหลายกรณีไม่สามารถกระจายการตัดสินใจสู่บุคคลอื่นได้ โดยการทำงานต้องรับผิดชอบต่อผู้รับบริการนับตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการด้วยตนเอง

3.5 มีสถานภาพสูง ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้อาจมิได้พิจารณาจากผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการได้รับการยอมรับทางสังคม

นฤมล กิตตะยันทน์ (2531 อ้างถึงใน คหาวุธ พรหมายน , 2545: 15-16) ได้เสนอว่า การปฏิบัติงานของแต่ละคนจะถูกกำหนดโดย 3 ส่วน ดังนี้

1. คุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล (individual attributes) แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ลักษณะทางประชากร (demographic characteristics) เป็นลักษณะที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์

1.2 ลักษณะความสามารถ (competence characteristics) เป็นลักษณะที่เกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถ ความถนัดและความชำนาญของบุคคลซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะได้อามาจากการศึกษาอบรม และสั่งสมประสบการณ์

1.3 ลักษณะทางจิตวิทยา (psychological characteristics) เป็นคุณลักษณะทางด้านจิตวิทยา ซึ่งได้แก่ ทักษะคิด ค่านิยม การรับในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลด้วย

2. ระดับความพยายามในการทำงาน (work effort) จะเกิดขึ้นจากการมีแรงจูงใจในการทำงาน ได้แก่ ความต้องการ แรงผลักดันอารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ ความตั้งใจ เพราะว่าคนที่มีความตั้งใจในการทำงานสูงจะมีความพยายามที่จะอุทิศกำลังกายและกำลังใจให้แก่การทำงานมากกว่าผู้ที่แรงจูงใจในการทำงานต่ำ

3. แรงสนับสนุนจากองค์กรหรือหน่วยงาน (organization support) ซึ่งได้แก่ คำตอบแทน ความยุติธรรม การติดต่อสื่อสาร และวิธีการที่จะมอบหมายงานซึ่งมีผลต่อกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (อ้างถึงใน คหาวุธ พรหมายน , 2545 : 14) ได้กล่าวถึง แนวคิดของ Harring Emerson ที่เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับหลักการทำงานให้มี ประสิทธิภาพในหนังสือ " The Twelve Principles of Efficiency" ซึ่งได้รับการยกย่อง และกล่าวขานกันมาก หลัก 12 ประการมีดังนี้

1. ทำความเข้าใจและกำหนดแนวคิดในการทำงานให้กระจ่าง

2. ใช้หลักสามัญสำนึกในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน

3. คำปรึกษาแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง
4. รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน
5. ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม
6. การทำงานต้องเชื่อถือได้มีความฉับพลัน มีสมรรถภาพและมีการลงทะเบียณ ไว้เป็น

หลักฐาน

7. งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินงานอย่างทั่วถึง
8. งานเสร็จทันเวลา
9. ผลงานได้มาตรฐาน
10. การดำเนินงานสามารถยึดเป็นมาตรฐานได้
11. กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแก่งอนงานได้
12. ให้บำเหน็จแก่งานที่ดี

มาโนช สุขฤกษ์ และคณะ (อ้างถึงใน สถิต คำลาเลียง , 2544 : 18-19) ได้ กล่าวถึง ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานว่า ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1.1 เพศ
 - 1.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัว
 - 1.3 อายุ
 - 1.4 ระยะเวลาในการทำงาน
 - 1.5 สถิติปัญญา
 - 1.6 ระดับการศึกษา
 - 1.7 บุคลิกภาพ
2. ปัจจัยที่ได้รับมาจากงาน ได้แก่
 - 2.1 ชนิดของงาน
 - 2.2 ทักษะความชำนาญ
 - 2.3 สถานภาพทางอาชีพ
 - 2.4 สถานภาพทางภูมิศาสตร์
 - 2.5 ขนาดของธุรกิจ
3. ปัจจัยที่ควบคุมได้โดยฝ่ายบริหาร
 - 3.1 ความมั่นคง
 - 3.2 รายได้
 - 3.3 สวัสดิการ

3.4 โอกาสก้าวหน้าในงาน

3.5 สภาพการทำงาน

3.6 ผู้ร่วมงาน

3.7 ความรับผิดชอบ

3.8 การจัดการ

คุณภาพชีวิตการทำงาน

ผจญ เฉลิมสาร (2540) คุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life) เป็นองค์ประกอบหรือเป็นมิติหนึ่งที่สำคัญของคุณภาพชีวิต (Quality of Life) นั้นเอง แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานได้กำเนิดและแพร่หลายในประเทศอุตสาหกรรม เราจะพบว่า มีผู้รู้ นักวิชาการ หรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ความหมาย หรือคำนิยามไว้น่าสนใจหลายประเด็น สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงานเป็นการสร้างสรรค์บรรยากาศที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงานได้รับความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้น โดยผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำคัญ ขององค์กร ซึ่งจะมีผลกระทบต่อชีวิตการทำงานของพวกเขาและมีหมายความรวมถึงการปรับปรุง การบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ โดยทำให้มีประชาธิปไตยในสถานที่ทำงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสใหม่ ๆ ให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับได้นำเอาสติปัญญา ความเชี่ยวชาญ ทักษะและความสามารถอื่น ๆ มาใช้ในการทำงาน ย่อมทำให้พนักงานหรือกำลังแรงงานได้รับความพึงพอใจสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและพฤติกรรมภายในกลุ่มและองค์กรขึ้น เช่น จำนวนการขาดงานลดลงทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ดีขึ้น การกวดขันเกี่ยวกับวินัยผ่อนคลายลง ความคับข้องใจลดลง เป็นต้น

คุณภาพชีวิตการทำงานมีความหมายทั้งทางกว้างและทางแคบ ซึ่งได้รวบรวมความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงานไว้ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายทางกว้าง หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้าง ชั่วโมงการทำงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ผลประโยชน์และบริการ ความก้าวหน้าในการทำงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่แรงจูงใจและความพึงพอใจสำหรับคนงาน

2.2 คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายทางแคบ คือ ผลที่มีต่อคนงาน ซึ่งหมายถึงการปรับปรุง ในองค์กรและลักษณะงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับการส่งเสริมระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของแต่ละบุคคล และรวมถึงความต้องการของพนักงานในเรื่องความพึงพอใจในงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะมีผลต่อสภาพการทำงานของเขาด้วย

2.3 คุณภาพชีวิตการทำงานในแง่มุมที่หมายถึงการคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ในการทำงาน (Humanization of Work) ซึ่งประเทศฝรั่งเศสและประเทศที่พูดภาษาอังกฤษใช้คำว่า การปรับปรุงสภาพการทำงาน (Improvement of Working Condition) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ใช้คำว่า การคุ้มครองแรงงาน (Workers' Protection) กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียหรือในญี่ปุ่นใช้คำว่าสภาพแวดล้อมการทำงาน (Working Environment) และความเป็นประชาธิปไตยในสถานที่ทำงาน (Democratization of the Workplace) คุณภาพชีวิตการทำงานมีความหมายครอบคลุมถึงวิธีการ แนวปฏิบัติหรือเทคโนโลยีที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น ในการปรับปรุงผลลัพธ์ทั้งขององค์กรและปัจเจกบุคคล ตามลำดับ

สรุปแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีงานทำ มีความหมายถึงภารกิจที่ได้รับการปฏิบัติ เพื่อให้มีประสิทธิภาพ มีแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้คุณภาพชีวิตการทำงานเป็นการสร้างสรรค์บรรยากาศ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำคัญขององค์กร เกิดความพึงพอใจในงานที่ทำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (2553) ได้สำรวจภาวะการมีงานทำของ บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่สำเร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จำนวนทั้งหมด 2,123 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 1,270 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8210 ภาค กศ.ป. จำนวน 853 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1790 ซึ่งเป็นบัณฑิตคณะวิทยาการจัดการจำนวน 845 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8022 คณะครุศาสตร์ จำนวน 518 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3994 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7541 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6561 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6561 และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7320 การมีงานทำของบัณฑิต จากการสำรวจข้อมูลการมีงานทำของบัณฑิตภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 1,506 คนพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว จำนวน 1,210 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3453 โดยคณะที่มีบัณฑิตได้งานทำมากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์มีบัณฑิตที่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 99.9254 รองลงมา คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีบัณฑิตที่ได้งานทำคิดเป็นร้อยละ 76.50 คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีบัณฑิตที่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 73.2668 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีบัณฑิตที่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 72.1977 คณะวิทยาการจัดการมีบัณฑิตที่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 61.8052 และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีบัณฑิตที่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 60.2564 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (2552) ได้สำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานแล้ว ร้อยละ 78.1 รองลงมา ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ ร้อยละ 18.5 และ ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ ร้อยละ 1.8 บัณฑิตส่วนใหญ่ที่ทำงานแล้วเป็นงานเดิมก่อนมาศึกษาหรือได้งานทำระหว่างศึกษา ร้อยละ 36.2 รองลงมา หางานได้ก่อนจบการศึกษาหรือได้งานทำทันทีหลังสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 28.0 และได้งานทำ 1-3 เดือน ร้อยละ บัณฑิตส่วนใหญ่ลักษณะงานที่ทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 64.3 ไม่ตรงกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 35.7

แผนกวิจัย สำนักวิจัยวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (2551) ได้ศึกษาภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 พบว่ามีบัณฑิตมารายงานตัวเพื่อรับประทานปริญญาบัตรจำนวน 480 คน มีบัณฑิตให้ข้อมูลจำนวน 454 คน มีบัณฑิตมีงานทำแล้วจำนวน 390 คน คิดเป็น ร้อยละ 85.9 และยังไม่มีการมีงานทำ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 สาเหตุที่ยังมิได้ทำงานส่วนใหญ่เนื่องมาจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน บัณฑิตส่วนใหญ่ สมัครงานในอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 38.5) จำนวนแหล่งงานที่สมัครคือ 1-3 แห่ง (ร้อยละ 46.2) บัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทำทันที (ร้อยละ 43.6) และไม่มีปัญหาในการหางานทำ (ร้อยละ 72.1) สำหรับผู้ที่มิมีปัญหาในการหางานทำพบว่าปัญหาที่สำคัญคือหางานทำที่ถูกต้องไม่ได้ (ร้อยละ 55.0) สำหรับการสำรวจการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน (ร้อยละ 78.2) และทำงานเต็มเวลา (ร้อยละ 94.4) งานที่ทำส่วนใหญ่ เป็นงานใหม่ที่ทำภายหลังสำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 76.4) และทำงานในสาขาไอที / คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 21.5) บัณฑิตส่วนใหญ่ได้คำตอบแทนจากงานที่ทำระหว่าง 7,501-10,000 บาท (ร้อยละ 39.2) และได้ใช้ความรู้จากวิชาที่เรียนกับหน้าที่การงานในระดับมาก (ร้อยละ 43.6) บัณฑิตที่ ทำงานแล้วรู้สึกพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน (ร้อยละ 84.6) และส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรม เพิ่มเติมจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน (ร้อยละ 31.0)

งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2551) ได้สำรวจภาวะการมีงานทำของผู้ สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีทำงานร้อยละ 72.61 ยังไม่ได้ทำงานร้อยละ 12.18 ศึกษาต่อร้อยละ 15.21 ขณะที่ผู้ได้งานทำมากที่สุดคือ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 84.47 รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี 82.57 และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบร้อยละ 81.98 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทำงานร้อยละ 89.17 ยังไม่ได้ทำงานร้อยละ 7.76 ศึกษาต่อร้อยละ 3.07 ขณะที่ผู้ได้งานทำเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์มี 3 คณะ คือ คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยีร่วมกับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศิลปศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ สำหรับคณะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิต

วิทยาลัยการจัดการและนวัตกรรม และสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มีอัตราการทำงานมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสถานภาพการทำงาน ระดับบัณฑิต ในด้านลักษณะอาชีพที่ทำ บัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชนสูงถึงร้อยละ 79.40 รองลงมา รับราชการ/เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ร้อยละ 8.00 และธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ ร้อยละ 6.75

งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา (2551) ได้สำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 4,321 คน มีสถานภาพการทำงานดังนี้ ทำงานแล้ว 2,687 คน (ร้อยละ 62.18) ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ จำนวน 122 คน (ร้อยละ 2.82) ยังไม่ได้ทำงานและมีได้ศึกษาต่อ จำนวน 1,266 คน (29.30%) และกำลังศึกษาต่อ จำนวน 246 คน (ร้อยละ 5.69) เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2550 ที่ผ่านมา มีบัณฑิตมีอัตราส่วนการได้งานทำลดลง ร้อยละ 10.21 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ประสบปัญหาในปัจจุบันเมื่อจำแนกการมีงานทำของบัณฑิตตามคณะ พบว่า บัณฑิตคณะที่มีงานทำมากที่สุด คือ บัณฑิตจากคณะพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 97.87 รองลงมา 3 อันดับ ได้แก่ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 84.47 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 69.08 และคณะการจัดการและการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 67.78 จากการสำรวจในปีการศึกษา 2551 พบว่าบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานและมีได้ศึกษาต่อ จำนวน 1,266 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 มีสาเหตุของการยังไม่ได้ทำงาน ดังนี้ รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน 451 คนคิดเป็นร้อยละ 35.62 หางานทำไม่ได้ 390 คน คิดเป็นร้อยละ 30.81 ยังไม่ประสงค์ทำงาน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 20.06 และสาเหตุอื่นๆ 171 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (2551) การสำรวจภาวะการได้งานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,874 คน พบว่า มีผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถาม จำนวน 2,037 คน คิดเป็นร้อยละ 70.88 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 สาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้สถานภาพการทำงานของบัณฑิต 2,037 คน ทำงานแล้ว 1,558 ร้อยละ 76.49 ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ 47 คน ร้อยละ 2.31 ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ 418 คน ร้อยละ 20.52 และ กำลังศึกษาต่อ 14 คน ร้อยละ 0.6 ประเภทของงานที่บัณฑิตทำ รับราชการ / เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ 500 คน ร้อยละ 31.15 รัฐวิสาหกิจ 42 คน ร้อยละ 2.62 พนักงานบริษัท / องค์กรธุรกิจเอกชน 726 คน ร้อยละ 45.23 ดำเนินธุรกิจอิสระ / เจ้าของกิจการ 251 คน ร้อยละ 15.64 พนักงานองค์กรต่างประเทศ / ระหว่างประเทศ 1 คน ร้อยละ 0.06 อื่น ๆ 85 คน ร้อยละ 5.30

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร (2549) ได้สำรวจภาวะการมีงานทำของ บัณฑิตผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 2,293 คน พบว่า เป็นบัณฑิตที่ทำงานแล้ว จำนวน 1,331 คน (ร้อยละ 58.05) บัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 327 คน (ร้อยละ 14.26) ซึ่งเมื่อรวมบัณฑิตที่ทำงานแล้วและกำลัง

ศึกษาต่อ มีจำนวน 1,658 คน (ร้อยละ 72.31) โดยมีบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 635 คน (ร้อยละ 27.69) เมื่อพิจารณาสถานภาพการทำงานของบัณฑิตตามกลุ่มสาขาวิชาที่มีภาวะการทำงาน ของบัณฑิตดังนี้ - กลุ่มสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ คือ คณะเภสัชศาสตร์มีบัณฑิตที่ทำงาน แล้วจำนวน 165 คน (ร้อยละ 58.05) บัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.76) ซึ่งเมื่อรวม บัณฑิตที่ทำงานแล้ว และกำลังศึกษาต่อ จำนวน 170 คน (ร้อยละ 93.92) และมีบัณฑิตที่ยังไม่ได้ ทำงาน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 6.08) - กลุ่มสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีบัณฑิตที่ ทำงานแล้ว จำนวน 793 คน (ร้อยละ 61.19) บัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 124 คน (ร้อยละ 9.57) ซึ่งเมื่อรวมบัณฑิตที่ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ จำนวน 917 คน (ร้อยละ 70.76) และมีบัณฑิตที่ ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 379 คน (ร้อยละ 29.24) โดยคณะวิชาที่มีบัณฑิตทำงานแล้วสูงที่สุดใน 3 อันดับแรกของกลุ่มสาขาวิชานี้ คือ คณะครุศึกษาศาสตร์ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 72.09) คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 197 คน (ร้อยละ 69.37) และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 114 (ร้อยละ 67.86)- กลุ่มสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบัณฑิตที่ทำงานแล้ว จำนวน 373 คน (ร้อยละ 45.71) บัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 198 คน (ร้อยละ 24.26) ซึ่งเมื่อรวมบัณฑิตที่ทำงาน แล้วและกำลังศึกษาต่อ จำนวน 571 คน (ร้อยละ 69.97) และมีบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 245 คน(ร้อยละ 30.02)

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ มีภาวะการทำงานที่แตกต่างกันบ้างแต่ไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำเป็น สัดส่วนมากกว่า พบว่าร้อยละ 78 ทำงานในภาคเอกชน ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษางานส่วนที่ยังไม่มี งานทำเพราะต้องการศึกษาต่อ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัย มีรายละเอียดและขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรหรือกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ ในปีการศึกษา 2554-2555 ที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 1,245 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นผู้ให้ข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็นคณะและสาขาต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ ในปีการศึกษา 2554-2555

คณะ/หลักสูตร	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรี	
คณะบริหารธุรกิจ	
สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	238
สาขาการตลาด	199
สาขาการจัดการ	256
สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว	154
คณะบัญชี	326
คณะนิติศาสตร์	33
คณะนิเทศศาสตร์	24
ระดับบัณฑิตศึกษา	
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	15
รวมทั้งหมด	1,245

ที่มา: สำนักวิชาการ วิทยาลัยราชพฤกษ์ (ข้อมูล ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2555)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อสำรวจ การปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 -2555 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลภาวะการทำงาน ข้อมูลการศึกษาต่อ ข้อมูลความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลคุณลักษณะตามการรับรู้ของตนเอง ข้อมูลความเห็นต่อการนำความรู้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ ขั้นตอนการดำเนินการ มีดังนี้

1. กำหนดขอบเขตแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ทางสกอ. ต้องการให้สำรวจ เพื่อครอบคลุมตัวแปรที่ทำการศึกษา

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน เป็นคำถามแบบเลือกรายการ และเติมคำลงในช่องว่าง ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ คณะ สาขาวิชาที่เรียน เกรดเฉลี่ย ที่อยู่ติดต่อได้ และสถานภาพการทำงานปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับผู้มีงานทำแล้ว (ภาวะการทำงาน) ได้แก่ สถานภาพ หน่วยงานที่ทำ เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (รวมรายได้เสริมอื่น ๆ) ความสนใจในการศึกษาต่อ (ในปัจจุบัน)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ (การสมัครงานและการศึกษาต่อเพิ่ม) ได้แก่ สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงาน ปัญหาในการหางานทำ/หลังสำเร็จการศึกษา ลักษณะงานที่ท่านต้องการตำแหน่งงานทำ ความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อ และเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามสำหรับผู้ศึกษาต่อ (การศึกษาต่อ) ได้แก่ ระดับที่ท่านกำลังศึกษาต่อ สาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษาต่อ ประเภทของสถาบันการศึกษา/มหาวิทยาลัยที่ท่านกำลังศึกษาต่อ เหตุผลที่ท่านตัดสินใจศึกษาต่อ และปัญหาในการศึกษาต่อ

ตอนที่ 5 เป็นความพึงพอใจ ได้แก่ด้านหลักสูตรของวิทยาลัย ควรเพิ่มรายวิชาหรือความรู้เรื่องใดที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพได้มากยิ่งขึ้น ด้านหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการร่วมกิจกรรม และด้านอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ หลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนานักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน

3. เมื่อจัดทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามที่พัฒนาไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยพิจารณาตรวจสอบถ่วงน้ำหนัก เพื่อให้ความคิดเห็น จึงได้นำมาปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

4. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจข้อมูลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2554 -2555 ดำเนินการโดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ในวันซ้อมใหญ่เพื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในวันที่ 25 มกราคม 2556

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการประมวลผลและการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติดังนี้

หาค่าสถิติพื้นฐาน การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะการปฏิบัติงาน การประกอบอาชีพของผู้สำเร็จ การศึกษา และความพึงพอใจต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนรวมทั้ง ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล จากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2554-2555 และนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผลการศึกษาภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2554-2555

การสำรวจภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการสำรวจจากบัณฑิต 6 คณะ 15 สาขาวิชา ซึ่งทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาขารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ **ตอนที่ 1** สถานภาพการทำงานปัจจุบัน **ตอนที่ 2** สำหรับผู้มีงานทำแล้ว (ภาวะการมีงานทำ) **ตอนที่ 3** สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ (การสมัครงาน และการศึกษาต่อ) **ตอนที่ 4** สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อ (การศึกษาต่อ) **ตอนที่ 5** ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

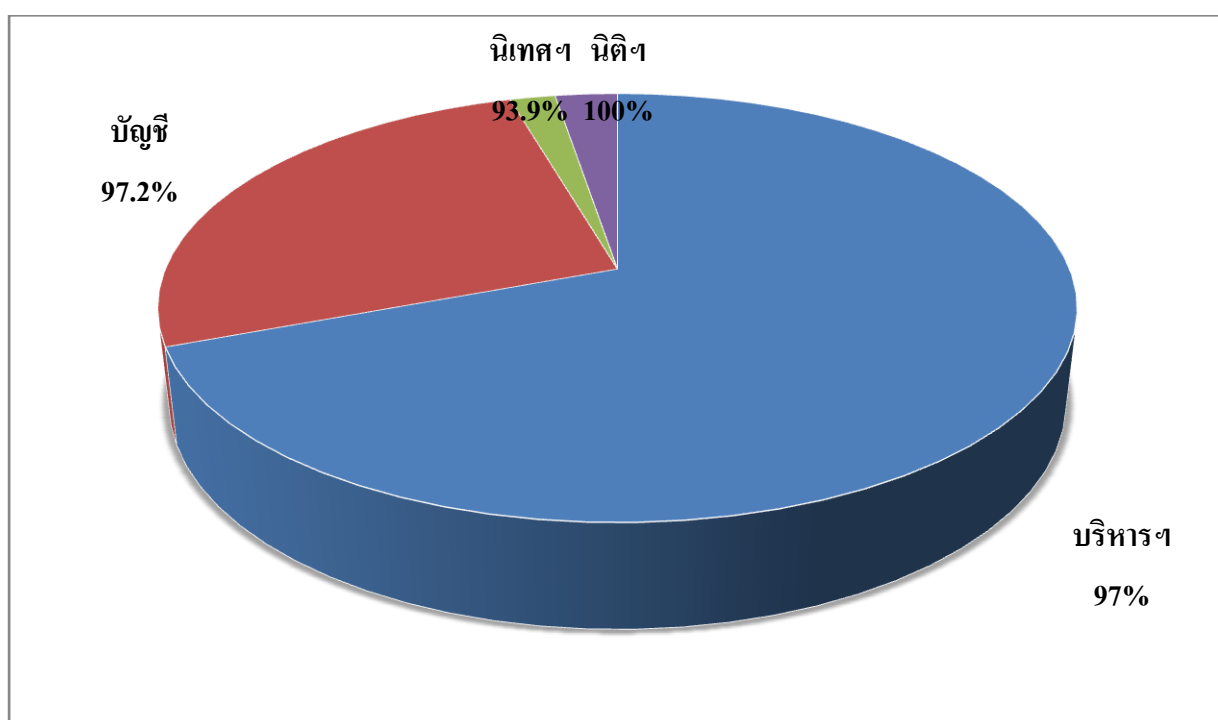
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น และสถานภาพการทำงานปัจจุบัน

1.1) ข้อมูลรายวิทยาลัยและรายคณะ

ตารางที่ 1 ข้อมูลรายวิทยาลัยและรายคณะ

คณะ	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนผู้แบบสอบถาม	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	862	837	97
บัญชี	326	317	97.2
นิติศาสตร์	24	24	100
นิเทศศาสตร์	33	31	93.9
รวม	1,245	1,209	97.1

ในการศึกษาภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2554 – 2555 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 97.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 97 บัณฑิตคณะบัญชี คิดเป็นร้อยละ 97.2 บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 93.9 และบัณฑิตนิเทศศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละคณะเทียบกับผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด แสดงรายละเอียดในแผนรูปที่ 1

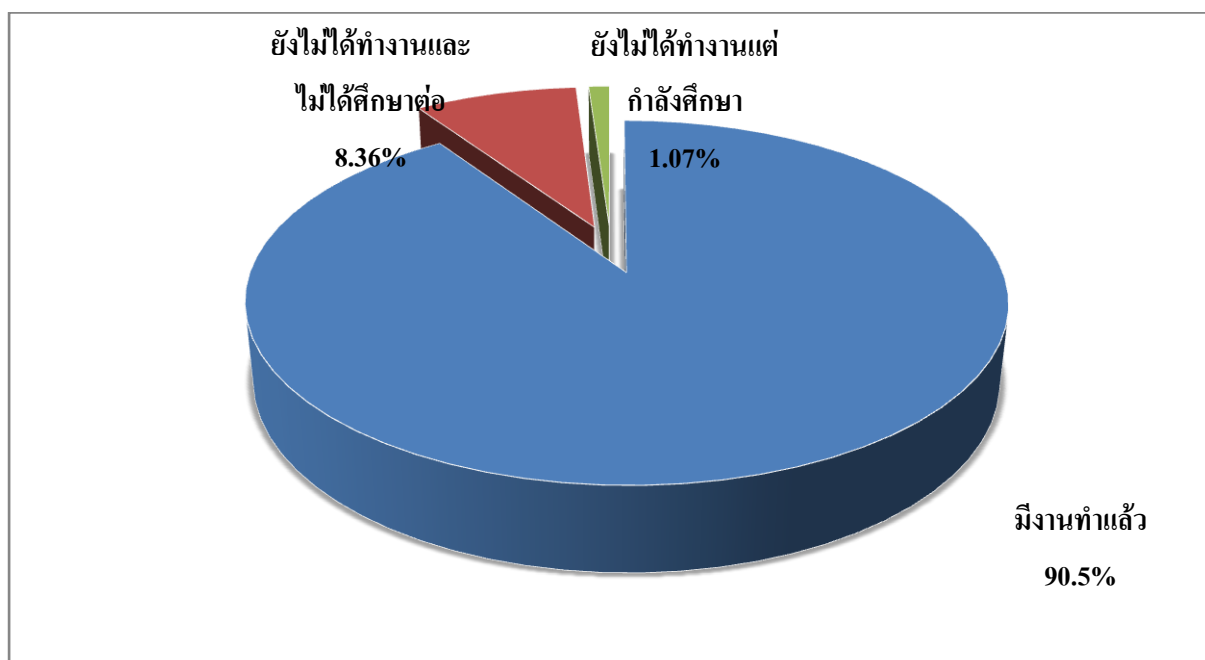
แผนภูมิที่ 1 แสดง จำนวนนักศึกษาแต่ละคณะที่ตอบแบบสอบถาม เทียบกับ จำนวน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.2) สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน (แยกรายละเอียด)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีงานทำแล้ว	758	90.5
2. ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ	70	8.36
3. ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ	9	1.07
รวม	837	100

จากข้อมูลที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้กรอกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 837 คน เป็นบัณฑิตที่มีงานทำแล้วจำนวน 758 คน คิดเป็นร้อยละ 90.5 เป็นบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 8.36 และเป็นบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.07 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 2

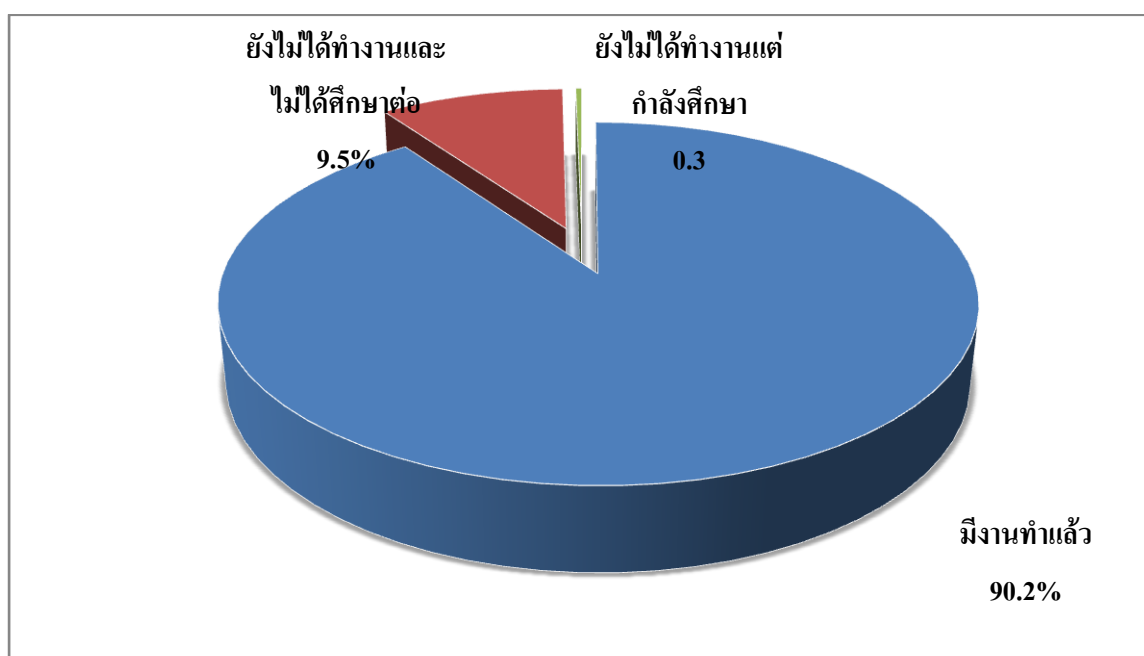
แผนภูมิที่ 2 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ

1.3.2) คณะบัญชี

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตคณะบัญชีตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีงานทำแล้ว	286	90.2
2. ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ	30	9.5
3. ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ	1	0.3
รวม	317	100

จากข้อมูลที่สำคัญสำเร็จการศึกษาได้กรอกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบัณฑิตคณะบัญชี จำนวน 317 คน เป็นบัณฑิตที่มีงานทำแล้วจำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 เป็นบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และเป็นบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 3

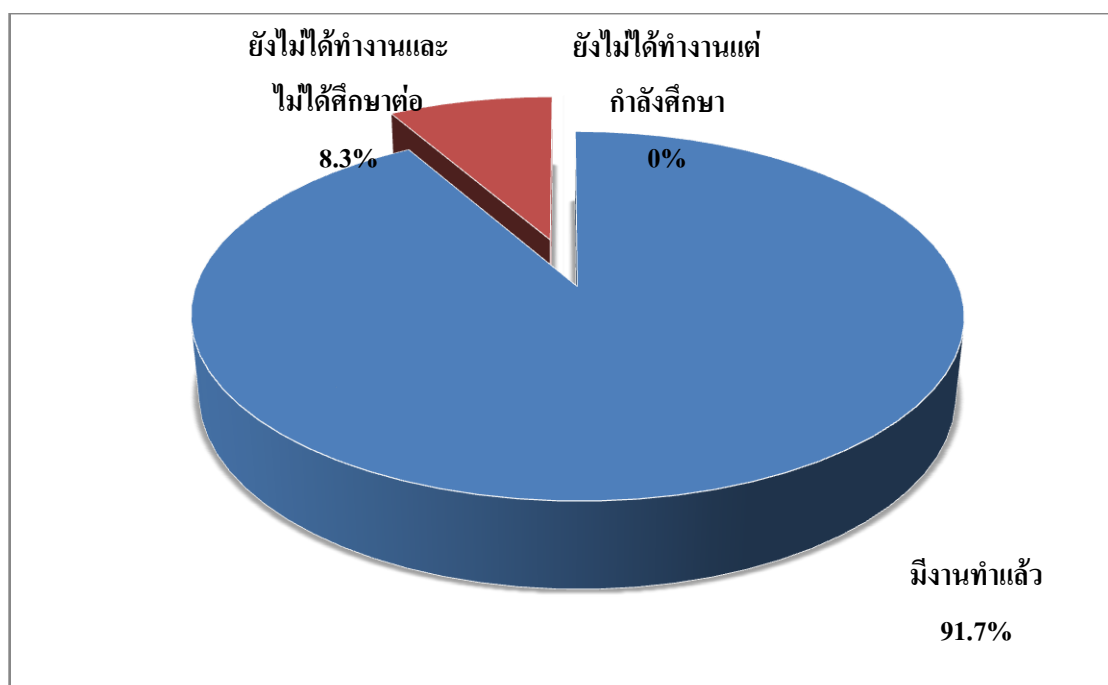
แผนภูมิที่ 3 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะบัญชี

1.3.3) คณะนิเทศศาสตร์

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีงานทำแล้ว	22	91.7
2. ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ	2	8.3
3. ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ	0	0
รวม	24	100

จากข้อมูลที่สามารถศึกษาได้กรอกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 24 คน เป็นบัณฑิตที่มีงานทำแล้วจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 เป็นบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 4

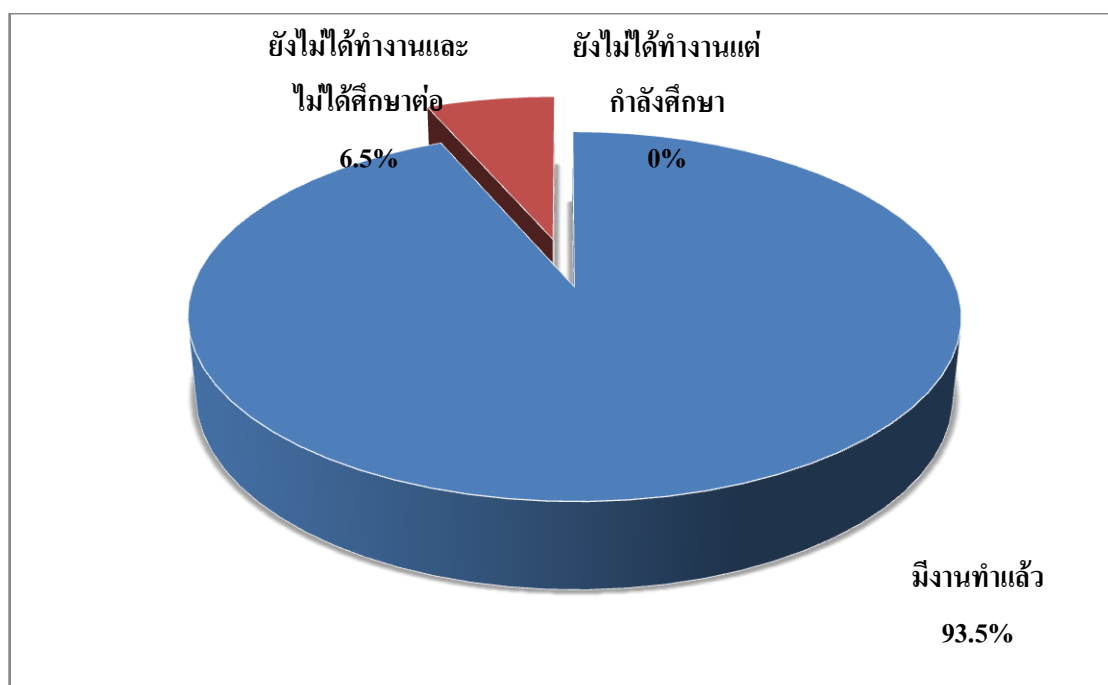
แผนภูมิที่ 4 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์

1.3.4) คณะนิติศาสตร์

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตคณะนิติศาสตร์ตามสถานภาพการทำงาน

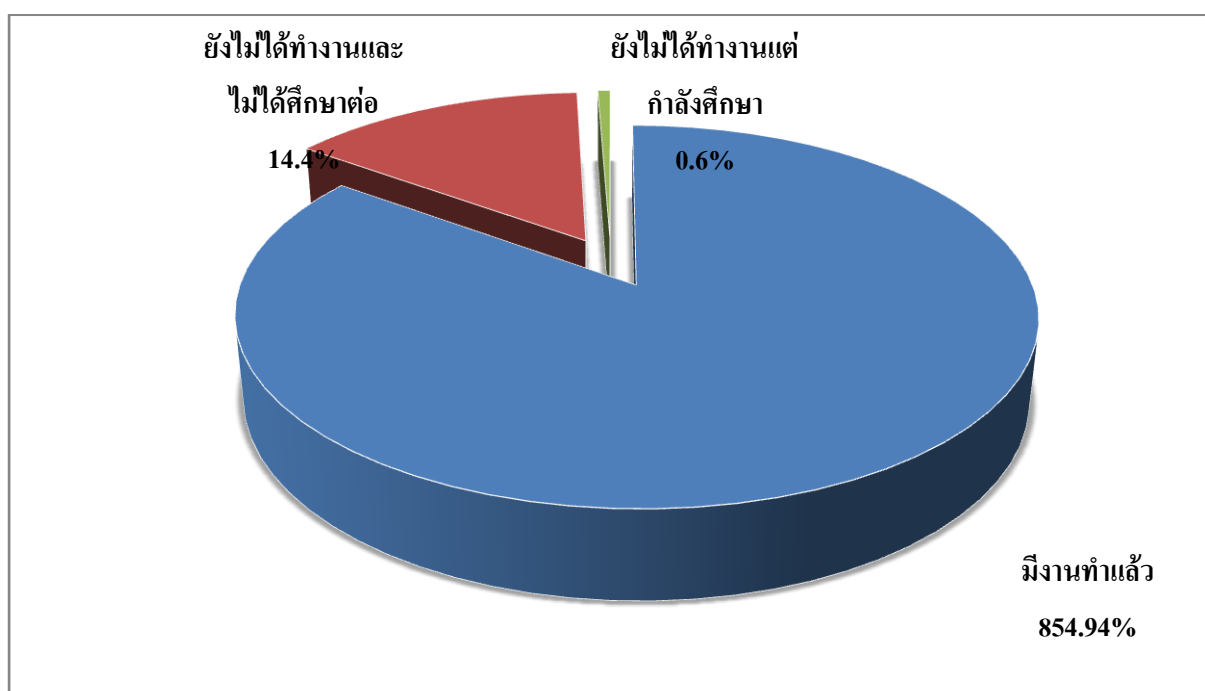
สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีงานทำแล้ว	29	93.5
2. ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ	2	6.5
3. ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ	0	0
รวม	31	100

จากข้อมูลที่สามารถสำเร็จการศึกษาได้กรอกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบัณฑิตคณะนิติศาสตร์ จำนวน 31 คน เป็นบัณฑิตที่มีงานทำแล้วจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 เป็นบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตคณะนิติศาสตร์

ทั้งนี้จากแบบสอบถามข้างต้น จะทำให้สามารถแยกประเภทของบัณฑิตได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ บัณฑิตกลุ่มที่มีงานทำแล้วรวมทั้งวิทยาลัยได้จำนวน 1,027 คน คิดเป็นร้อยละ 84.94 (จากบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,209 คน) บัณฑิตกลุ่มที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ 174 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 (จากบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด) และบัณฑิตกลุ่มที่ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 6 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตทุกคน (จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม รวม 1,209 คน)

ตอนที่ 2 สำหรับบัณฑิตผู้มีงานทำแล้ว (จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาแยกตาม
สถานภาพการทำงาน)

2.1) สถานภาพ

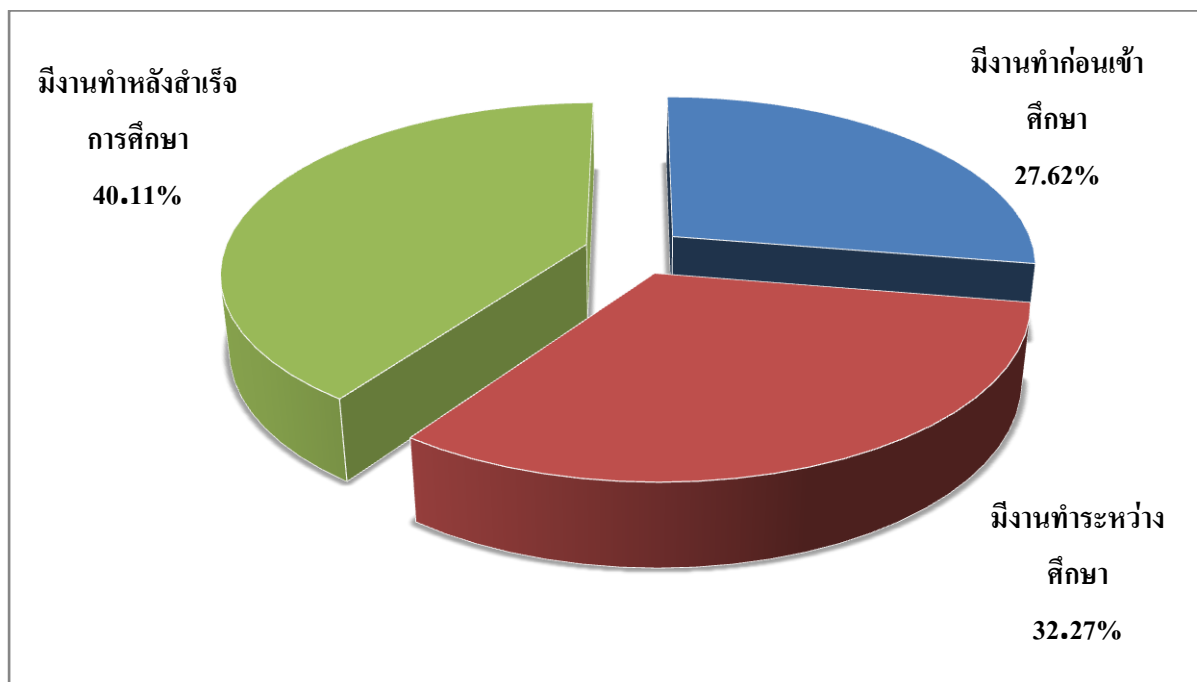
คณะ	มีงานทำก่อนเข้า ศึกษา		มีงานทำระหว่าง ศึกษา		มีงานทำหลัง สำเร็จการศึกษา		รวมวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	193	25.6	242	31.9	323	42.5	758	100.0
บัญชี	97	33.7	95	33	96	33.3	288	100.0
นิเทศศาสตร์	-	0.00	6	27.3	16	72.7	22	100.0
นิติศาสตร์	13	45.0	11	38.0	5	17.0	29	100.0
รวม	303	27.62	354	32.27	440	40.11	1097	100.0

จากข้อมูล สรุปได้ว่า สถานภาพของบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ บัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 บัณฑิตที่มีงานทำระหว่างศึกษา จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และบัณฑิตที่มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5

สถานภาพของบัณฑิตคณะบัญชี บัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 บัณฑิตที่มีงานทำระหว่างศึกษา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และบัณฑิตที่มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

สถานภาพของบัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตที่มีงานทำระหว่างศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และบัณฑิตที่มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 สถานภาพของบัณฑิตคณะนิติศาสตร์ บัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 45 บัณฑิตที่มีงานทำระหว่างศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และบัณฑิตที่มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคณะมีงานทำก่อนเข้าศึกษา จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 บัณฑิตมีงานทำระหว่างศึกษา จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และบัณฑิตที่มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 7

แผนภูมิที่ 7 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย

2.2) หน่วยงานที่ทำ

หน่วยงาน	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ข้าราชการ/หน่วยงานรัฐ	184	16.8	118	15.6	54	18.8	2	9	10	34.5
2. รัฐวิสาหกิจ	39	3.5	28	3.7	10	3.4	1	4.6	0	0
3. พนักงานบริษัท /องค์กรธุรกิจ เอกชน	615	56.1	410	54.1	182	63.2	12	54.6	11	38
4. ธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ	206	18.8	158	20.8	33	11.5	7	31.8	8	27.5
5. องค์กรต่างประเทศ /ระหว่าง ประเทศ	1	0.1	1	0.1	0	0	0	0	0	0
6. อื่นๆ	52	4.7	43	5.7	9	3.1	0	0	0	0
รวม	1,097	100	758	100	288	100	22	100	29	100

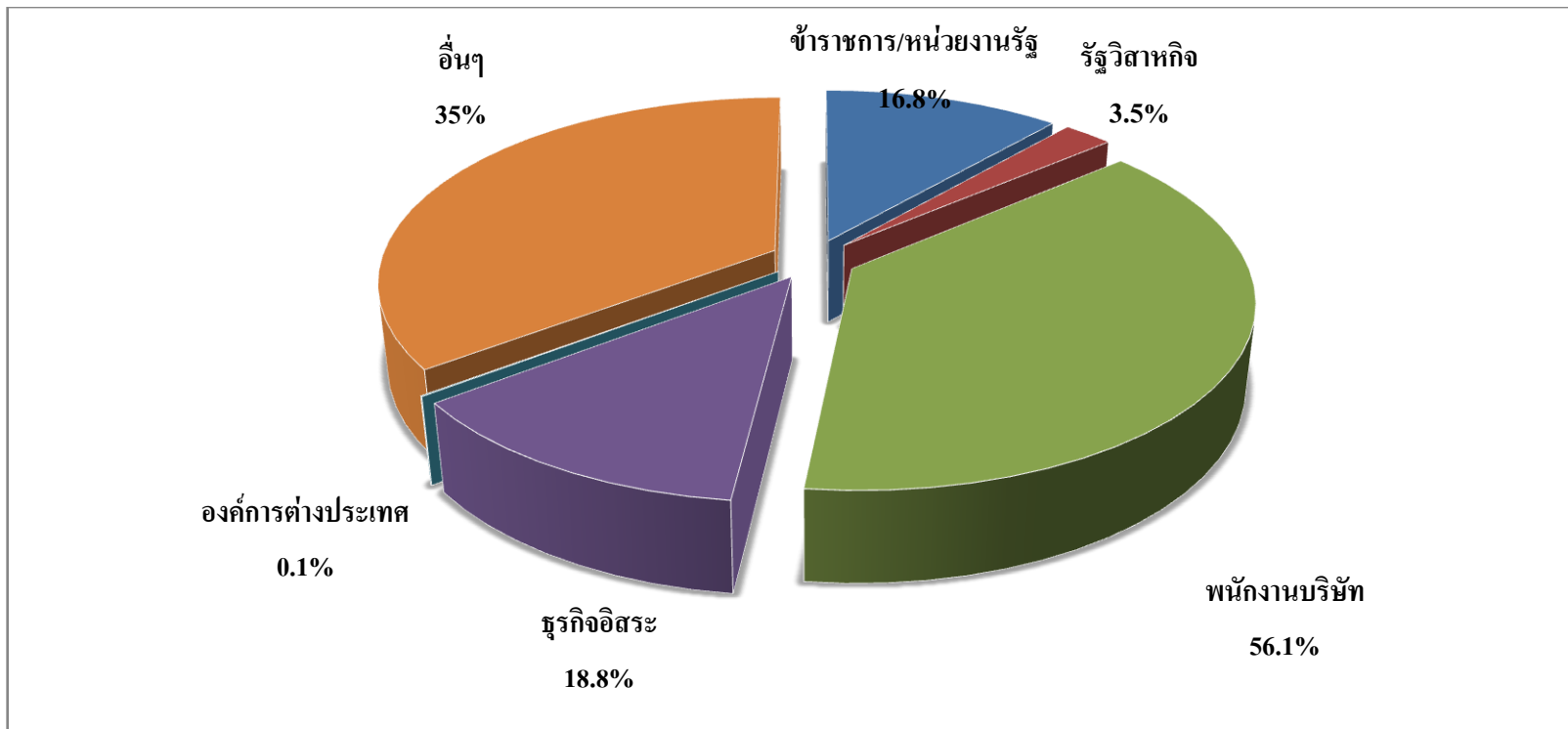
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่มีงานทำแล้วได้ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐหรือรับราชการ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทในองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวน 410 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 ประกอบอาชีพอิสระ /ธุรกิจส่วนตัว /เจ้าของกิจการ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ประกอบอาชีพในองค์กรต่างประเทศ /ระหว่างประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 และประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่นๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

บัณฑิตคณะบัญชีที่มีงานทำแล้วได้ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐหรือรับราชการ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทในองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 ประกอบอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่นๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่มีงานทำแล้วได้ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐหรือรับราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทในองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 และประกอบอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่มีงานทำแล้วได้ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐหรือรับราชการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทในองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และประกอบอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทุกคนที่มีงานทำแล้วได้ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐหรือรับราชการ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ประกอบอาชีพในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทในองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวน 615 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 ประกอบอาชีพอิสระ /ธุรกิจส่วนตัว /เจ้าของกิจการ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ประกอบอาชีพในองค์กรต่างประเทศ /ระหว่างประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 และประกอบอาชีพในหน่วยงานอื่นๆ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 8

แผนภูมิที่ 8 แสดงหน่วยงานของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย

2.3) เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (รวมรายได้เสริมอื่นๆ)

เงินเดือน	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 8,000 บาท	24	2.2	15	2	7	2.4	2	9.1	0	0
2. 8,001 – 9,000 บาท	185	16.9	144	19	32	11.1	5	22.7	4	13.8
3. 9,001 – 10,000 บาท	155	14.1	116	15.3	36	12.5	2	9.1	1	3.4
4. 10,001 – 12,000 บาท	287	26.2	189	25	87	30.2	6	27.4	5	17.2
5. 12,001 – 15,000 บาท	260	23.7	176	23.2	77	26.7	5	22.7	2	6.9
6. 15,001 – 18,000 บาท	56	5.1	35	4.6	18	6.3	1	4.5	2	6.9
7. 18,001 – 20,000 บาท	42	3.8	32	4.2	7	2.4	1	4.5	2	6.9
8. มากกว่า 20,000 บาท	88	8	51	6.7	24	8.4	0	0	13	44.9
รวม	1,097	100	758	100	288	100	22	100	29	100

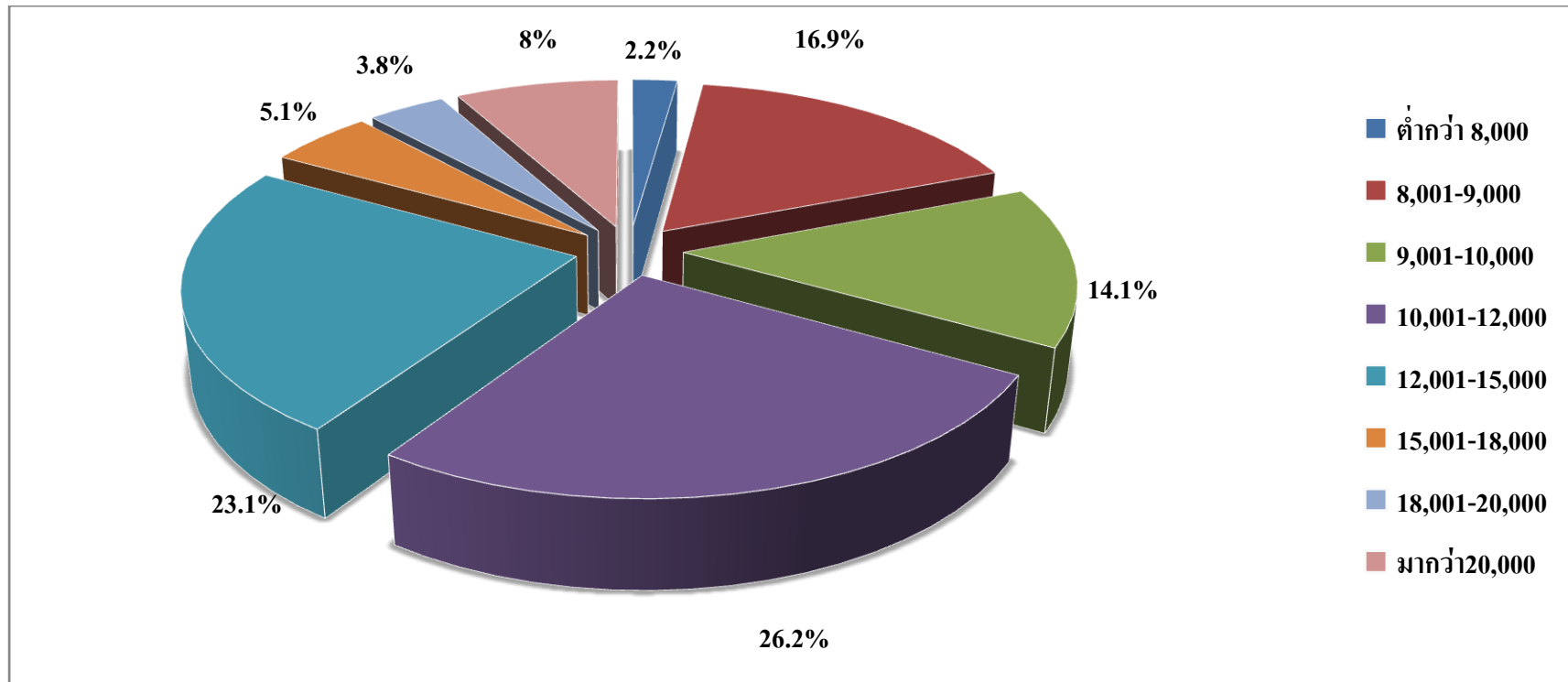
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่มีงานทำแล้วมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็น ร้อยละ 2 รายได้ 8,001-9,000 บาท จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รายได้ 9,001-10,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รายได้ 10,001-12,000 บาท จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รายได้ 12,001-15,000 บาท จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รายได้ 15,001-18,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 รายได้ 18,001-20,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 รายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

บัณฑิตคณะบัญชีที่มีงานทำแล้วมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.4 รายได้ 8,001-9,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 รายได้ 9,001-10,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 รายได้ 10,001-12,000 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 รายได้ 12,001-15,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รายได้ 15,001-18,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รายได้ 18,001-20,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และรายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่มีงานทำแล้วมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.1 รายได้ 8,001-9,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รายได้ 9,001-10,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 รายได้ 10,001-12,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 รายได้ 12,001-15,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รายได้ 15,001-18,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และรายได้ 18,001-20,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่มีงานทำแล้วมีรายได้ 8,001-9,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 รายได้ 9,001-10,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายได้ 10,001-12,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 รายได้ 12,001-15,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 รายได้ 15,001-18,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 รายได้ 18,001-20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และรายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่มีงานทำแล้วมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.2 รายได้ 8,001-9,000 บาท จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 รายได้ 9,001-10,000 บาท จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 รายได้ 10,001-12,000 บาท จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 รายได้ 12,001-15,000 บาท จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 รายได้ 15,001-18,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 รายได้ 18,001-20,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 8 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 แสดงเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย

2.4) ความสนใจในการศึกษาต่อในปัจจุบัน

ความสนใจศึกษาต่อ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. กำลังศึกษาต่อ	22	2.1	9	1.2	8	2.8	0	0	5	17.2
2. สนใจที่จะศึกษาต่อ	513	46.8	353	46.5	126	43.8	16	72.7	18	62.1
3. ยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อ	562	51.1	396	52.3	154	53.4	6	27.3	6	20.7
รวม	1,097	100	758	100	288	100	22	100	29	100

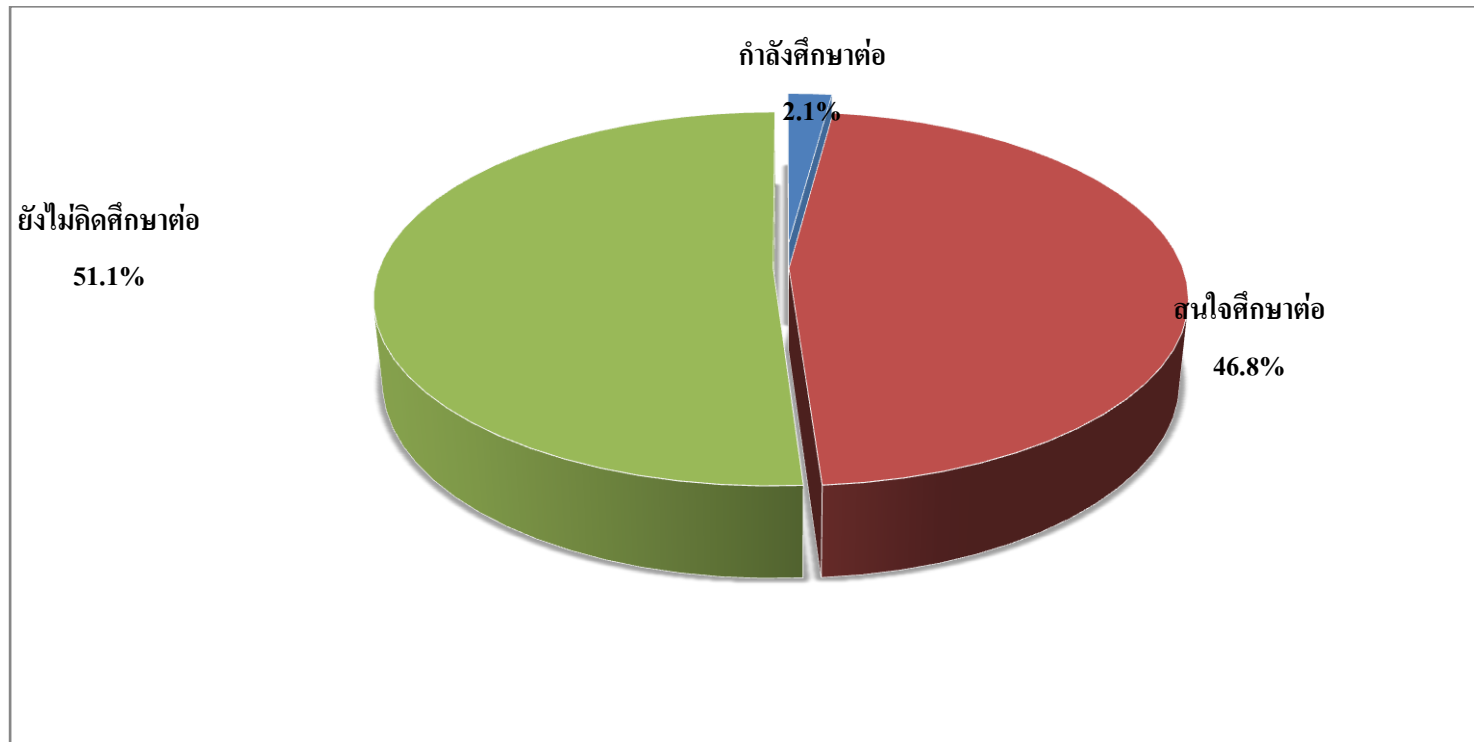
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่มีงานทำแล้วกำลังศึกษาต่อจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 สนใจที่จะศึกษาต่อจำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อจำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3

บัณฑิตคณะบัญชีที่มีงานทำแล้วกำลังศึกษาต่อจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 สนใจที่จะศึกษาต่อจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่มีงานทำแล้วกำลังศึกษาต่อจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 และยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่มีงานทำแล้วกำลังศึกษาต่อจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 สนใจที่จะศึกษาต่อจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 และยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่มีงานทำแล้ว กำลังศึกษาต่อจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 สนใจที่จะศึกษาต่อจำนวน 513 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 และยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อจำนวน 565 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 10

แผนภูมิที่ 10 แสดงความสนใจในการศึกษาต่อในปัจจุบันของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย

2.5) การใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนกับงานที่ทำ

การใช้ความรู้กับงานที่ทำ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ใช้ประโยชน์ได้ดี	363	33.1	235	31.1	110	38.2	3	13.6	15	51.7
2. ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง / ต้องเรียนรู้เพิ่มบางส่วน	651	59.3	466	61.4	156	54.2	16	72.7	13	44.8
3. ใช้ประโยชน์ได้น้อย / ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก	34	3.1	26	3.4	5	1.7	2	9.2	1	3.5
4. ไม่ตรง/ต้องเรียนรู้ใหม่	49	4.5	31	4.1	17	5.9	1	4.5	0	0
รวม	1,097	100	758	100	288	100	22	100	29	100

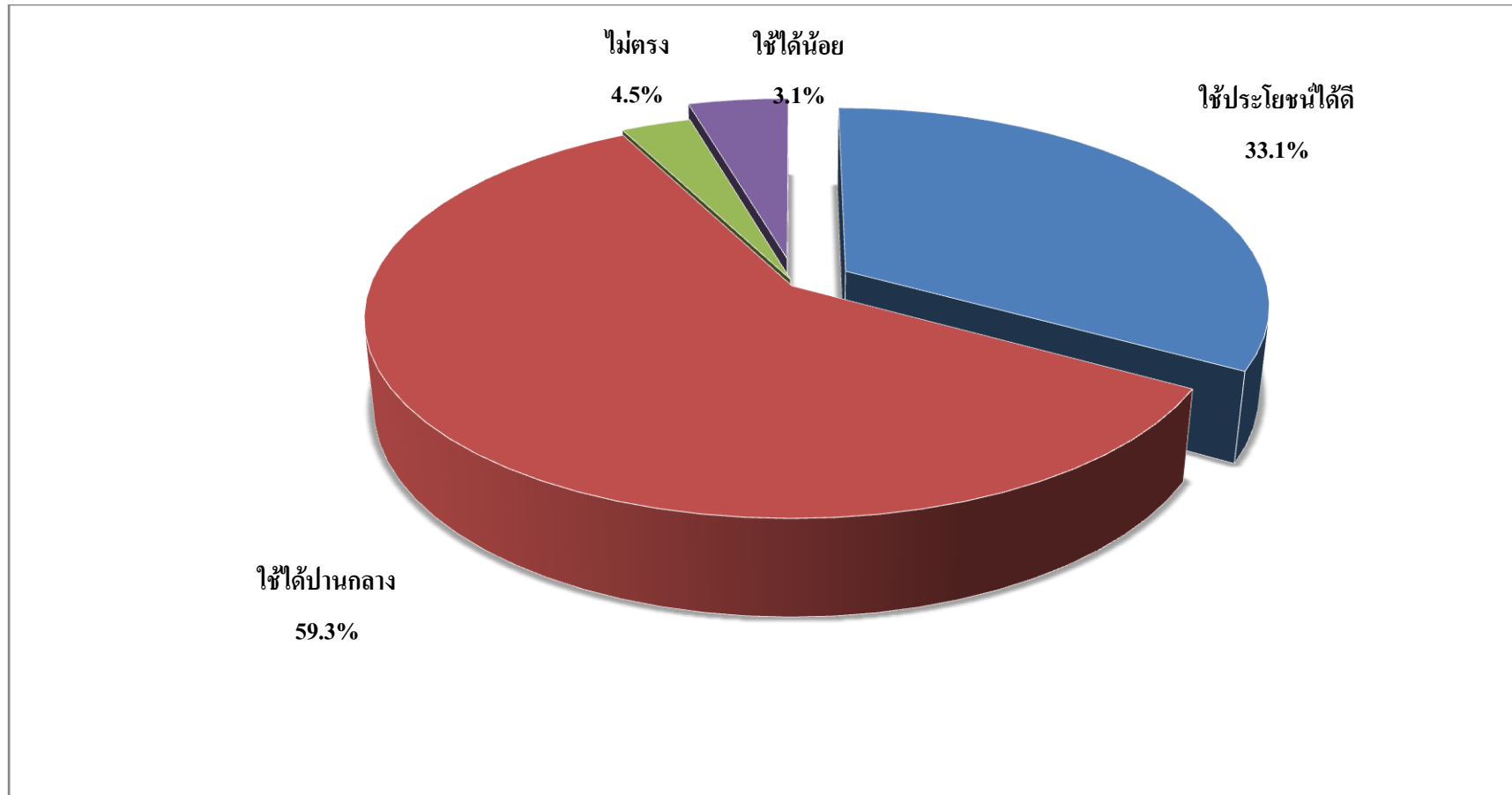
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่มีงานทำแล้วมีความคิดเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากการเรียนในการทำงานใช้ประโยชน์ได้ดี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบางส่วน จำนวน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 ใช้ประโยชน์ได้น้อย/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และไม่ตรง/ต้องเรียนรู้ใหม่ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

บัณฑิตคณะบัญชีที่มีงานทำแล้วมีความคิดเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากการเรียนในการทำงานใช้ประโยชน์ได้ดี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบางส่วน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 ใช้ประโยชน์ได้น้อย/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และไม่ตรง/ต้องเรียนรู้ใหม่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่มีงานทำแล้วมีความคิดเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากการเรียนในการทำงานใช้ประโยชน์ได้ดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบางส่วน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ใช้ประโยชน์ได้น้อย/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และไม่ตรง/ต้องเรียนรู้ใหม่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่มีงานทำแล้วมีความคิดเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากการเรียนในการทำงานใช้ประโยชน์ได้ดี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบางส่วน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และใช้ประโยชน์ได้น้อย/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่มีงานทำแล้วมีความคิดเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากการเรียนในการทำงานใช้ประโยชน์ได้ดี จำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมบางส่วน จำนวน 651 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 ใช้ประโยชน์ได้น้อย/ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และไม่ตรง/ต้องเรียนรู้ใหม่ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 11

แผนภูมิที่ 11 แสดงการใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนกับงานที่ทำของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งวิทยาลัย

ตอนที่ 3 สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ

3.1) สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงาน

สาเหตุ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ยังไม่พร้อมทำงาน	25	21.9	20	25.3	4	12.8	1	50	0	0
2. รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน	70	61.4	52	65.8	15	48.4	1	50	2	100
3. ยังหางานทำไม่ได้	13	11.4	7	8.9	6	19.4	0	0	0	0
4. อื่นๆ	6	5.3	0	0	6	19.4	0	0	0	0
รวม	114	100	79	100	31	100	2	100	2	100

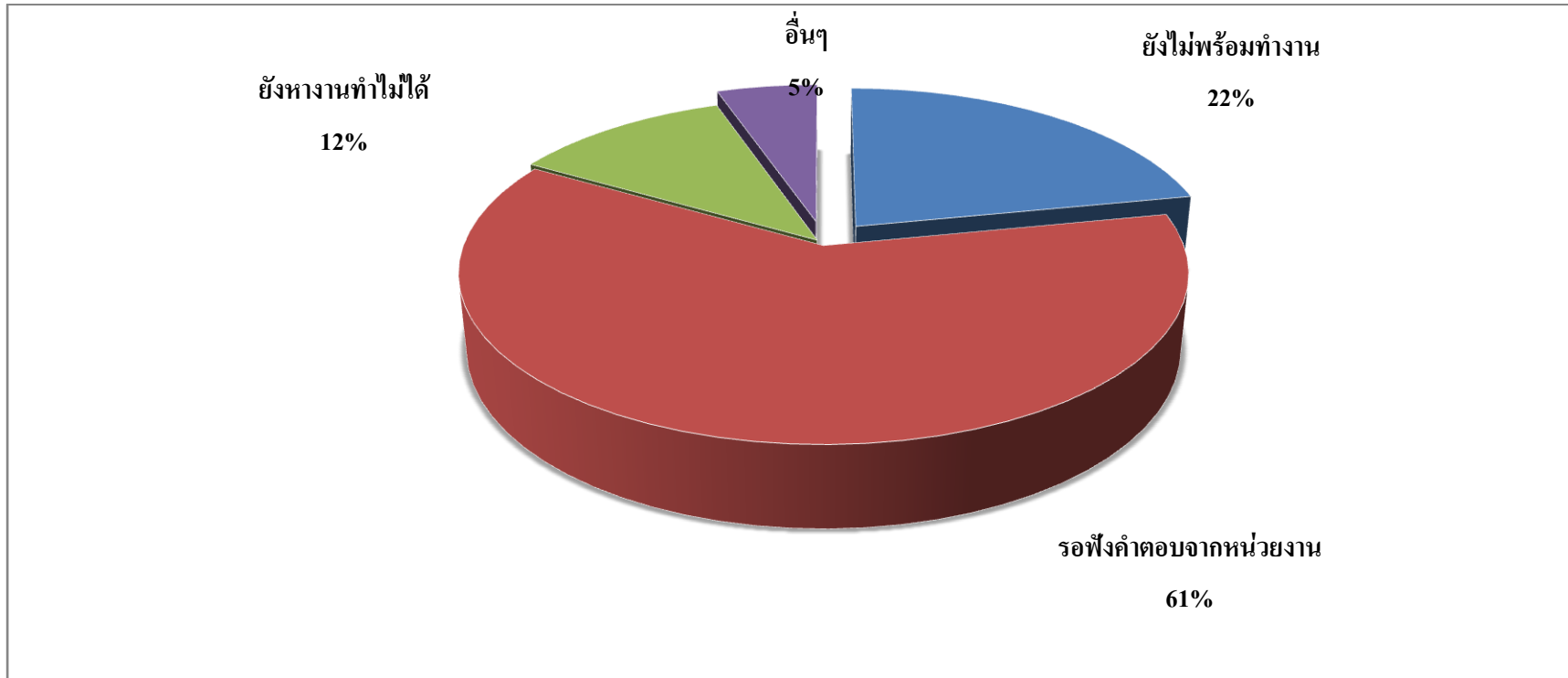
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่ยังไม่ได้งานทำ มีเหตุผลว่ายังไม่พร้อมทำงาน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 และยังหางานทำไม่ได้จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9

บัณฑิตคณะบัญชีที่ยังไม่ได้งานทำ มีเหตุผลว่ายังไม่พร้อมทำงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 และยังหางานทำไม่ได้จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และเหตุผลอื่นๆ จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 19.4

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำ มีเหตุผลว่ายังไม่พร้อมทำงาน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำ มีเหตุผลว่ารอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทุกคนที่ยังไม่ได้งานทำ มีเหตุผลว่ายังไม่พร้อมทำงาน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 ยังหางานทำไม่ได้จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และมีเหตุผลอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 12

แผนภูมิที่ 12 แสดงสาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงานของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย

3.2) ปัญหาในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา

ปัญหาในการทำงาน	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ไม่ทราบแหล่งงาน	14	12.3	8	10.1	6	19.4	0	0	0	0
2. งานที่ถูกต้องไม่ได้	41	36	30	38	11	35.5	0	0	0	0
3. ไม่ต้องการสอบแข่งขัน	6	5.3	5	6.3	1	3.2	0	0	0	0
4. ขาดผู้สนับสนุน	9	7.9	6	7.6	3	9.7	0	0	0	0
5. ขาดบุคคลหรือเงินค่าประกัน	1	0.8	1	1.3	0	0	0	0	0	0
6. หน่วยงานไม่ต้องการ	2	1.8	2	2.5	0	0	0	0	0	0
7. เงินเดือนน้อย	7	6.1	7	8.9	0	0	0	0	0	0
8. สอบเข้าทำงานไม่ได้	3	2.6	2	2.5	1	3.2	0	0	0	0
9. สุขภาพไม่ดี	5	4.4	4	5.1	1	3.2	0	0	0	0
10. อื่นๆ	26	22.8	14	17.7	8	25.8	2	100	2	100
รวม	114	100	79	100	31	100	2	100	2	100

จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่ยังไม่ได้งานทำมีปัญหาในการทำงานด้านความไม่ทราบแหล่งงาน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 งานที่ถูกต้องไม่ได้ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 38 ไม่ต้องการสอบแข่งขัน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ขาดผู้สนับสนุน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ขาดบุคคลหรือเงินค่าประกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 หน่วยงานไม่ต้องการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เงินเดือนน้อย จำนวน 7 คน

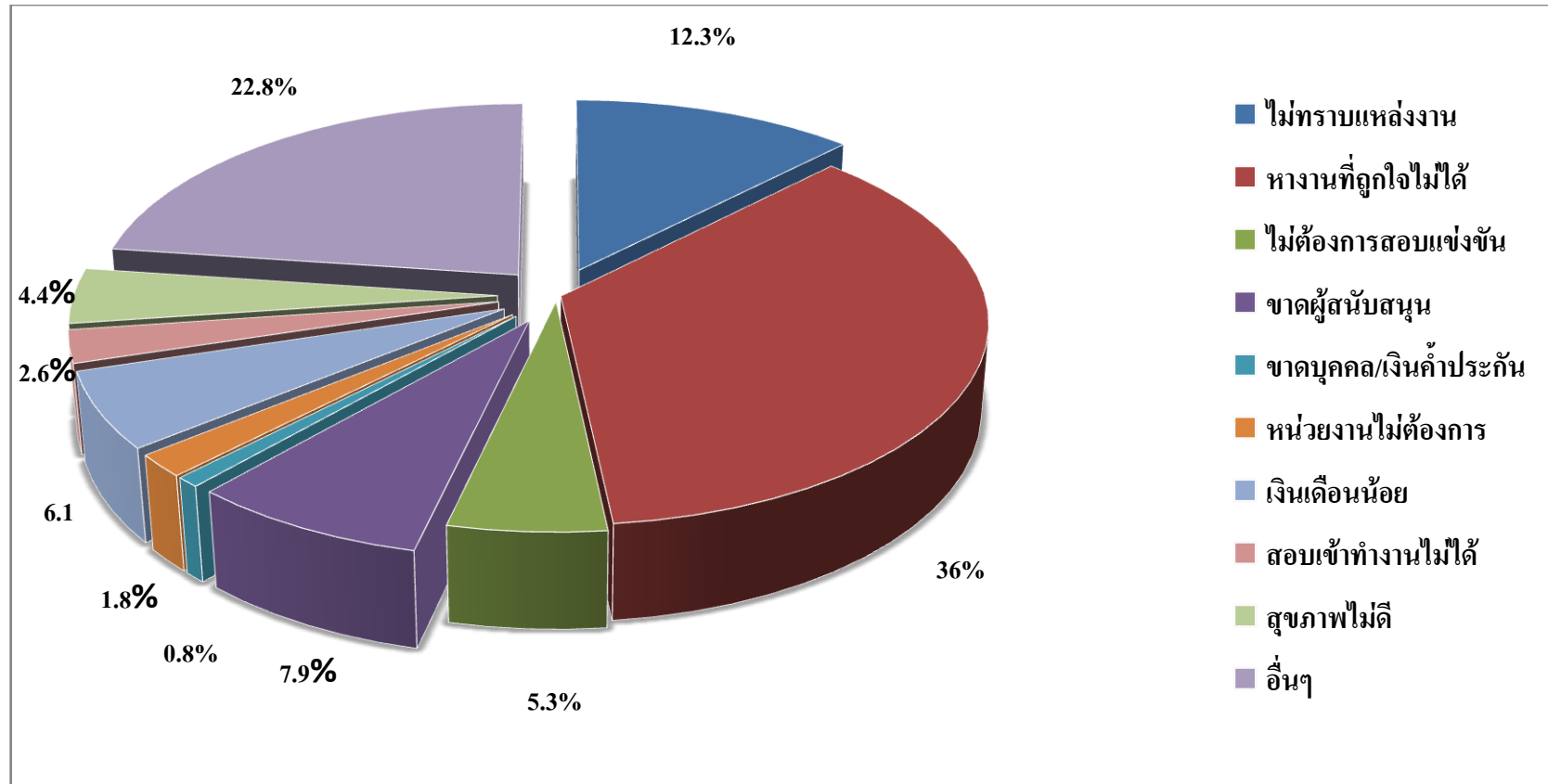
คิดเป็นร้อยละ 8.9 สอบเข้าทำงานไม่ได้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 สุขภาพไม่ดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และอื่นๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7

บัณฑิตคณะบัญชีที่ยังไม่ได้งานทำมีปัญหาในการหางานทำด้านความไม่ทราบแหล่งงาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 หางานที่ถูกใจไม่ได้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 ไม่ต้องการสอบแข่งขัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ขาดผู้สนับสนุน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 สอบเข้าทำงานไม่ได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 สุขภาพไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำมีปัญหาในการหางานทำด้านอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ยังไม่ได้ทำงานมีปัญหาในการหางานทำด้านอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่ยังไม่ได้งานทำมีปัญหาในการหางานทำด้านความไม่ทราบแหล่งงาน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 หางานที่ถูกใจไม่ได้ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 36 ไม่ต้องการสอบแข่งขัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ขาดผู้สนับสนุน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ขาดบุคคลหรือเงินค้ำประกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 หน่วยงานไม่ต้องการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 เงินเดือนน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 สอบเข้าทำงานไม่ได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 สุขภาพไม่ดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 13

แผนภูมิที่ 13 แสดงปัญหาในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย

3.3) ความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อ

ความสนใจ/ความต้องการในการศึกษาต่อ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. สนใจที่จะศึกษาต่อ	32	28	26	32.9	6	19.4	0	0	0	0
2. ยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ	65	57	40	50.6	21	67.7	2	100	2	100
3. ไม่สนใจ/ไม่ต้องการศึกษาต่อ	17	15	13	16.5	4	12.9	0	0	0	0
รวม	114	100	79	100	31	100	2	100	2	100

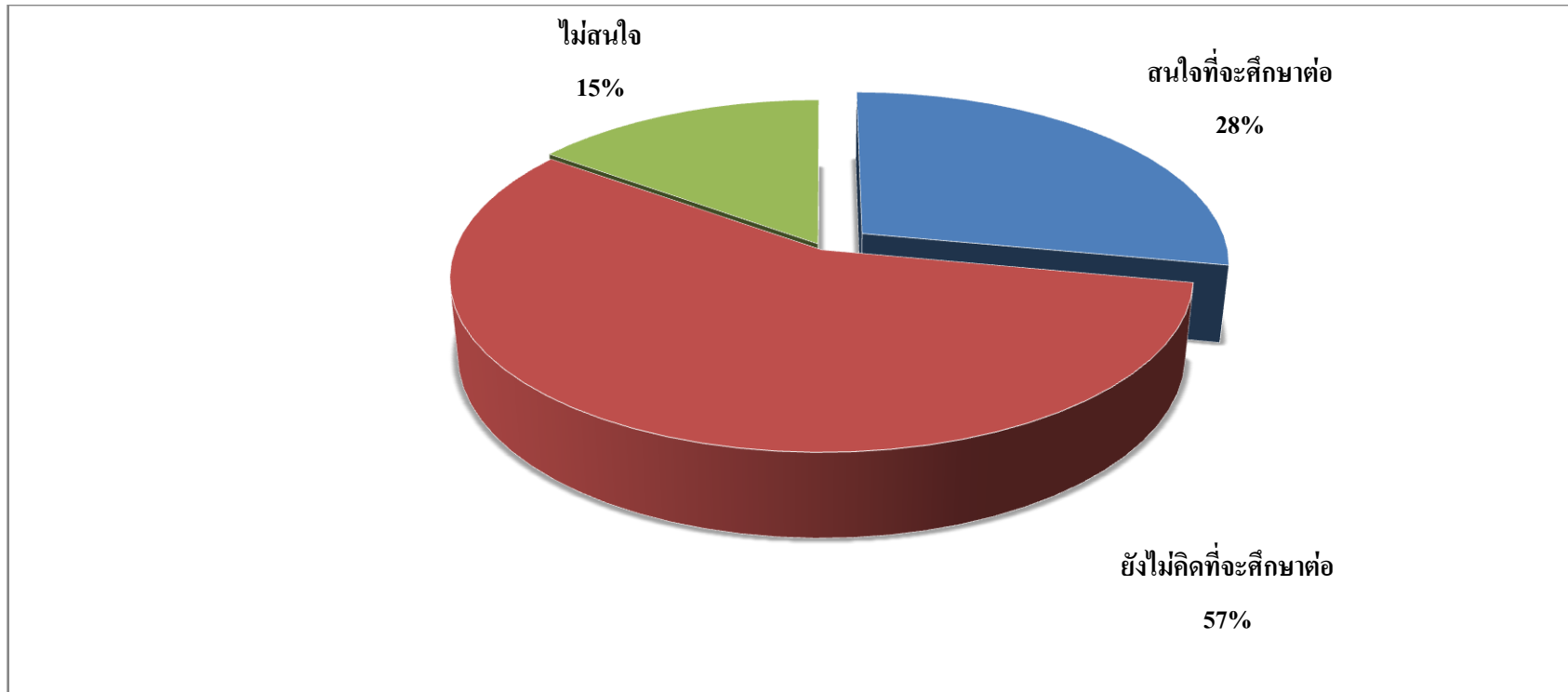
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่ยังไม่ได้งานทำสนใจที่จะศึกษาต่อจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 ยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 และไม่สนใจ/ไม่ต้องการศึกษาต่อ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5

บัณฑิตคณะบัญชีที่ยังไม่ได้งานทำสนใจที่จะศึกษาต่อจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7 และไม่สนใจ/ไม่ต้องการศึกษาต่อ จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.9

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่ยังไม่ได้งานทำสนใจที่จะศึกษาต่อ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ยังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และไม่สนใจ/ไม่ต้องการศึกษาต่อ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 14

แผนภูมิที่ 14 แสดงความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย

3.4) เหตุผลที่ยังไม่ศึกษาต่อ

เหตุผล	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. เงินทุน	47	41.2	39	49.4	8	25.8	0	0	0	0
2. ขอลำบากก่อน	40	35.1	21	26.6	17	54.8	0	0	2	100
3. สภาพครอบครัว	6	5.3	4	5.1	2	6.5	0	0	0	0
4. การจัดสรรเวลา	17	15	13	16.5	3	9.7	1	50	0	0
5. อื่นๆ	4	3.4	2	2.4	1	3.2	1	50	0	0
รวม	114	100	79	100	31	100	2	100	2	100

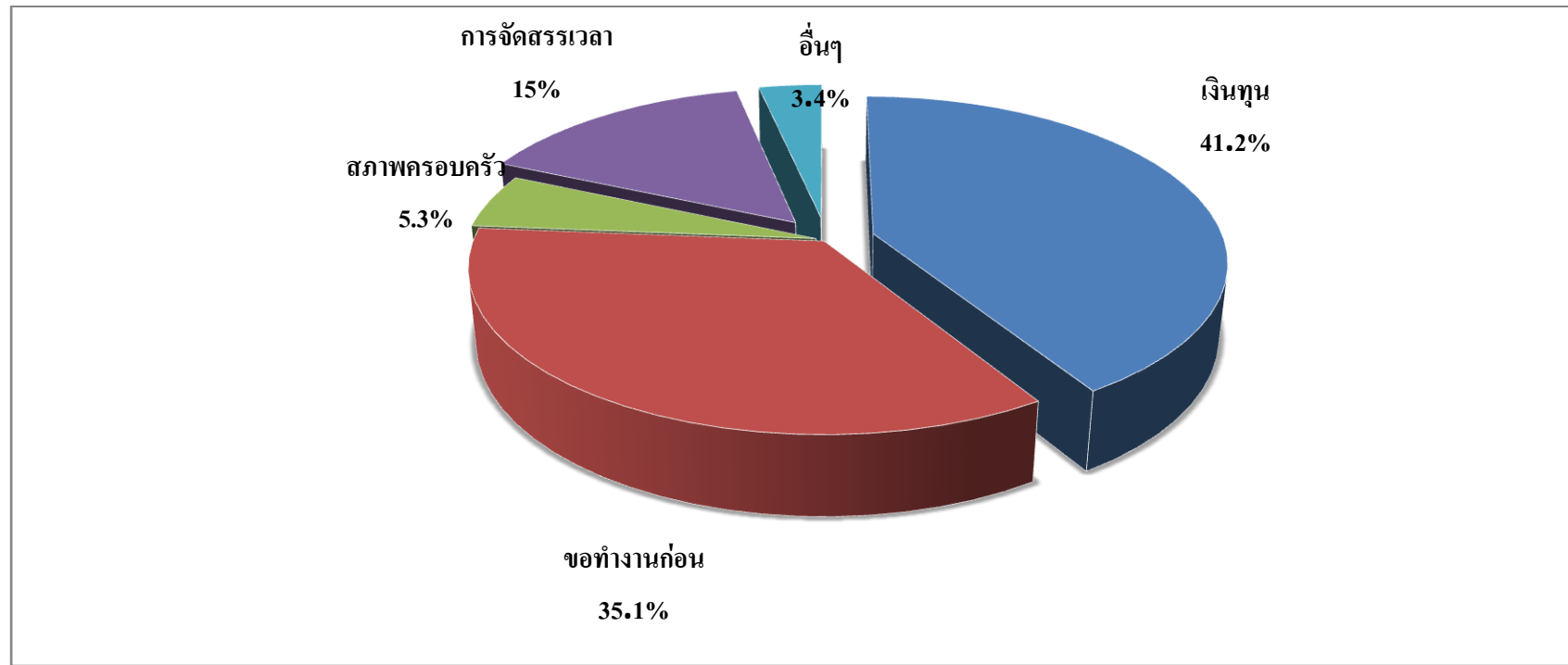
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่ยังไม่ได้งานทำมีเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลด้านเงินทุน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 ขอลำบากก่อน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 สภาพครอบครัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 การจัดสรรเวลา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

บัณฑิตคณะบัญชีที่ยังไม่ได้งานทำมีเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลด้านเงินทุน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ขอลำบากก่อน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 สภาพครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 การจัดสรรเวลา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำมีเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลด้านการจัดสรรเวลา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ยังไม่ได้งานทำมีเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลด้านขอลำบากก่อน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่ยังไม่ได้งานทำมีเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ ด้วยเหตุผลด้านเงินทุก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 ขอทำงานก่อน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 สภาพครอบครัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 การจัดสรรเวลา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 15

แผนภูมิที่ 15 แสดงเหตุผลที่ยังไม่ศึกษาต่อของบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำทั้งวิทยาลัย

ตอนที่ 4 สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อ (ทั้งบัณฑิตที่มีงานทำและยังไม่ได้ทำงาน)

4.1) ระดับที่ท่านกำลังศึกษาต่อ

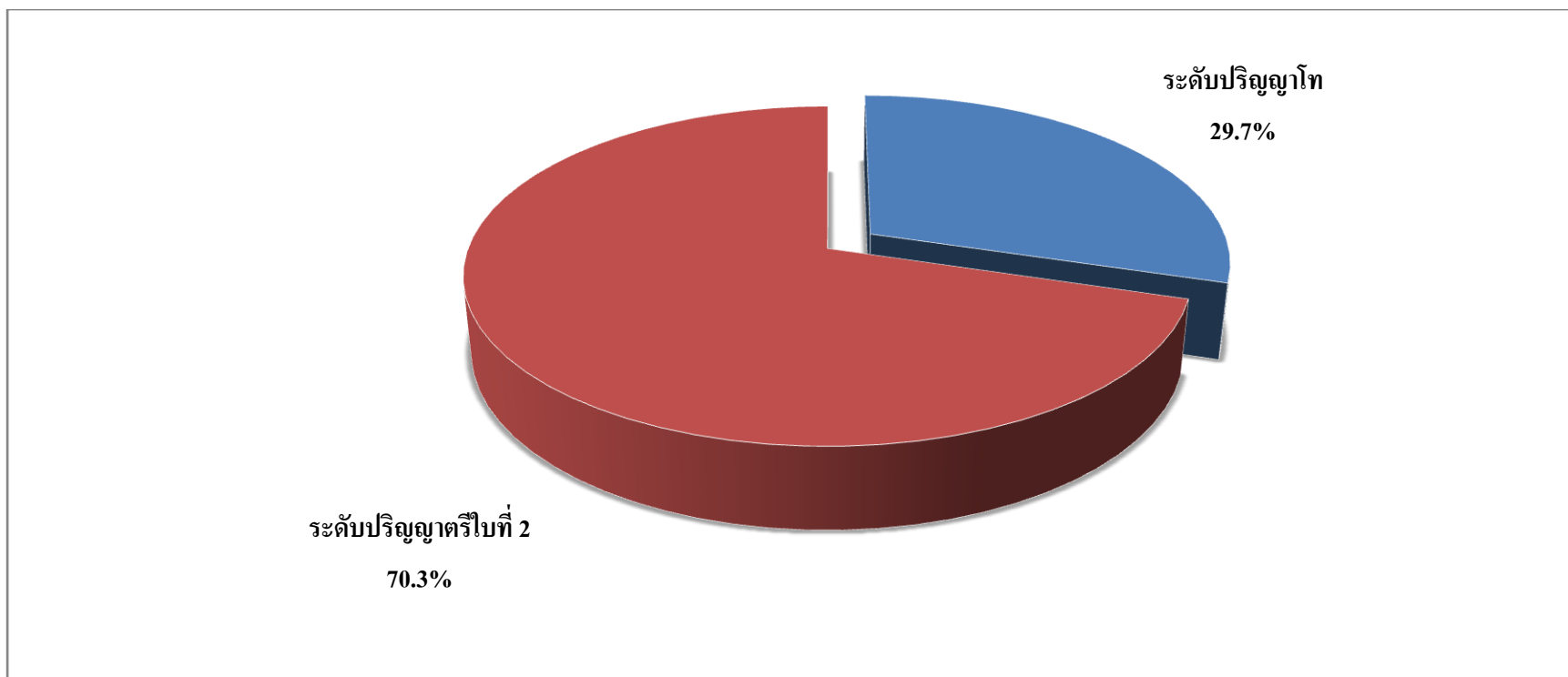
ระดับที่กำลังศึกษาต่อ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ระดับปริญญาโท	14	29.7	10	29.5	1	12.5	0	0	3	60
2. ระดับปริญญาตรีใบที่ 2	33	70.3	24	70.5	7	87.5	0	0	2	40
รวม	47	100	34	100	8	100	0	0	5	100

จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจทั้งหมดที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และระดับปริญญาตรีใบที่ 2 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5

บัณฑิตคณะบัญชีทั้งหมดที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับปริญญาตรีใบที่ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ทั้งหมดที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และระดับปริญญาตรีใบที่ 2 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และระดับปริญญาตรีใบที่ 2 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 16

แผนภูมิที่ 16 แสดงระดับที่ท่านกำลังศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

4.2) สาขาวิชาที่บัณฑิตกำลังศึกษาต่อ

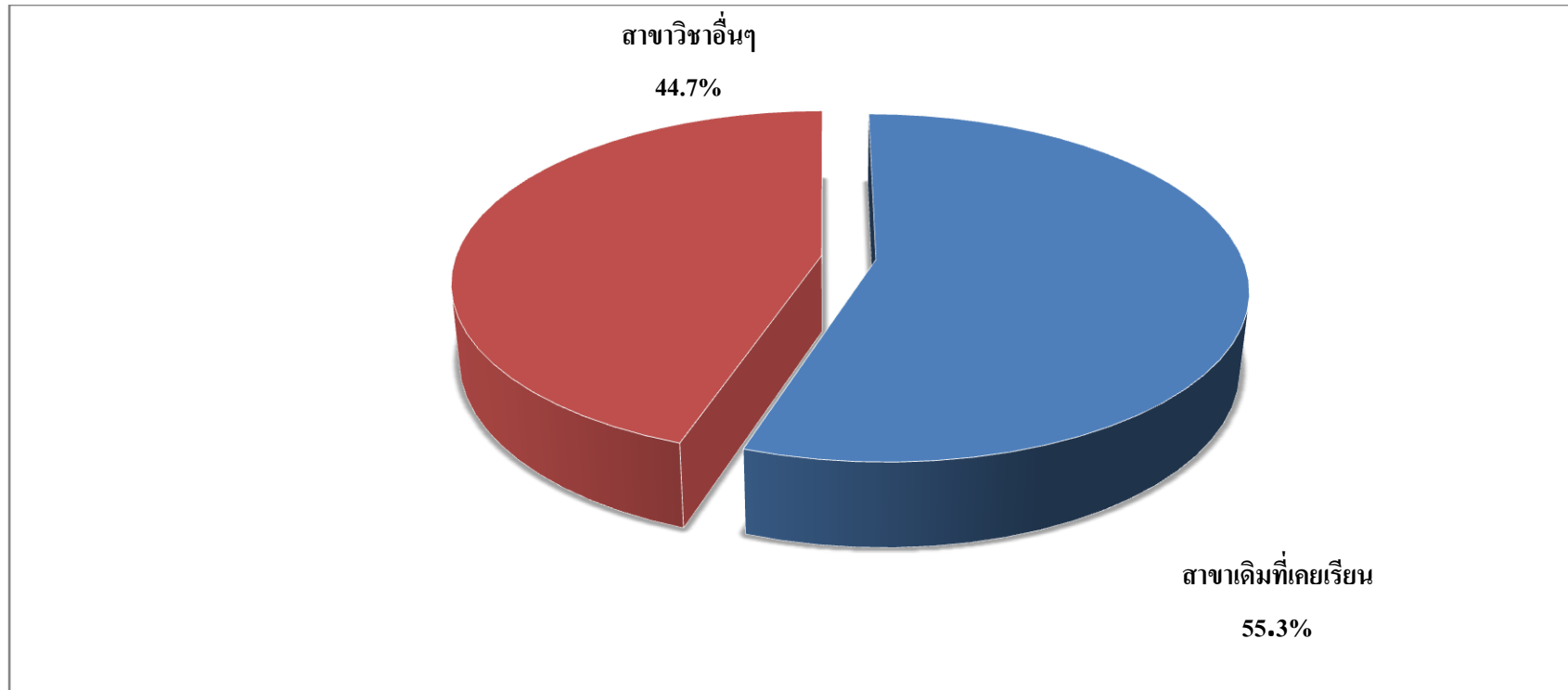
สาขาที่ศึกษาต่อ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. สาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน	26	55.3	14	41.2	7	87.5	0	0	5	100
2. สาขาวิชาอื่นๆ	21	44.7	20	58.8	1	12.5	0	0	0	0
รวม	47	100	34	100	8	100	0	0	5	100

จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 และกำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่นๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8

บัณฑิตคณะบัญชีที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และกำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ศึกษาต่อ กำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 และกำลังศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่นๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 17

แผนภูมิที่ 17 แสดงสาขาวิชาที่กำลังศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

4.3) ประเภทของสถาบันการศึกษา

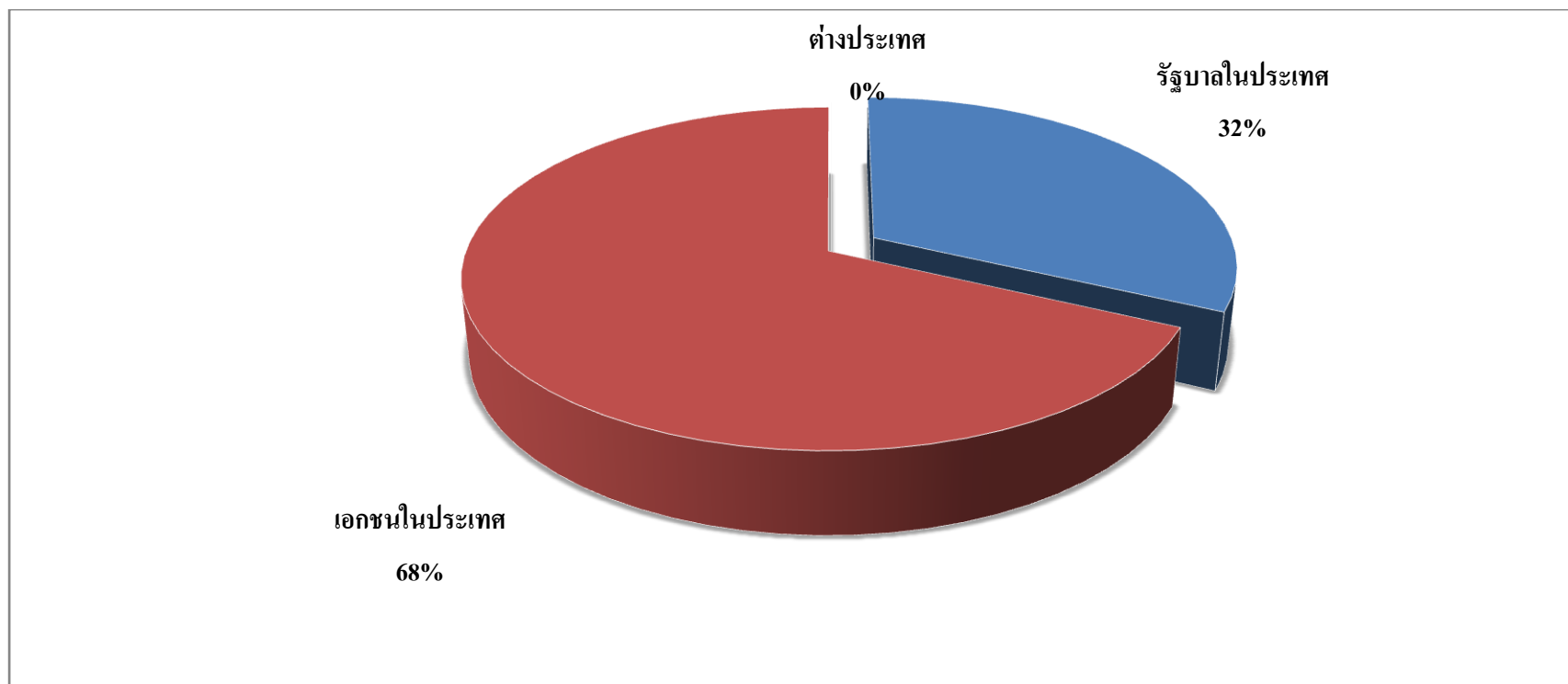
ประเภทของสถาบัน	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชี	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. รัฐบาลในประเทศ	15	32	4	11.8	7	87.5	0	0	4	80
2. เอกชนในประเทศ	32	68	30	88.2	1	12.5	0	0	1	20
3. ต่างประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	47	100	34	100	8	100	0	0	5	100

จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจทั้งหมดที่ศึกษาต่อกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาลในประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และสถาบันเอกชนในประเทศ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 88.2

บัณฑิตคณะบัญชีทั้งหมดที่ศึกษาต่อกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาลในประเทศ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และสถาบันเอกชนในประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ทั้งหมดที่ศึกษาต่อกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาลในประเทศ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และสถาบันเอกชนในประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ศึกษาต่อกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาลในประเทศ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และสถาบันเอกชนในประเทศ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 68 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 18

แผนภูมิที่ 18 แสดงประเภทของสถาบันการศึกษาของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

4.4) เหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ

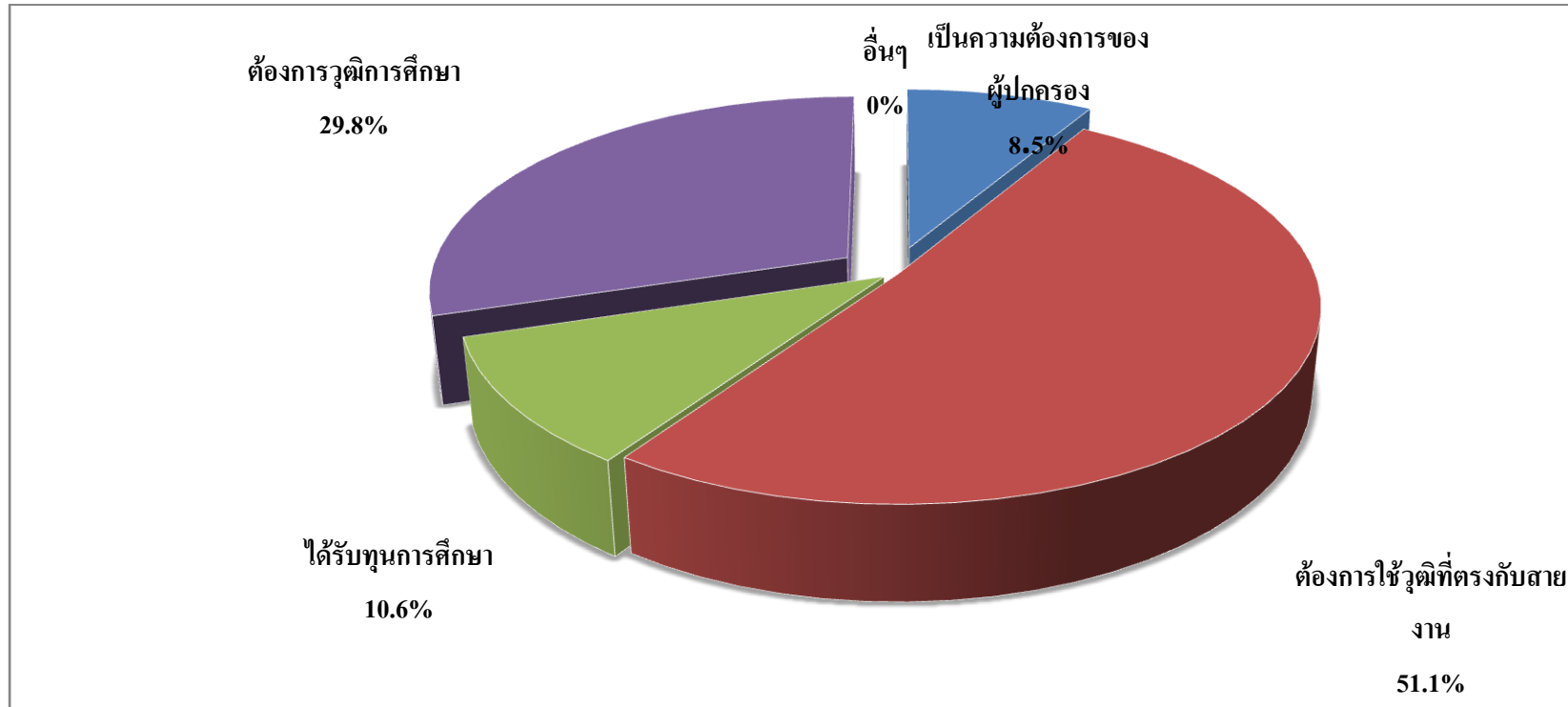
เหตุผลที่ศึกษาต่อ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. เป็นความต้องการของผู้ปกครอง	4	8.5	4	11.8	0	0	0	0	0	0
2. ต้องการใช้วุฒิที่ตรงกับสายงาน	24	51.1	21	61.8	3	37.5	0	0	0	0
3. ได้รับทุนศึกษาต่อ	5	10.6	5	14.6	0	0	0	0	0	0
4. ต้องการวุฒิสูงขึ้น	14	29.8	4	11.8	5	62.5	0	0	5	100
5. อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	47	100	34	100	8	100	0	0	5	100

จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจทั้งหมดที่ศึกษาต่อมีเหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ เนื่องจาก เป็นความต้องการของผู้ปกครองจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ต้องการใช้วุฒิที่ตรงกับสายงาน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 ได้รับทุนศึกษาต่อ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และต้องการวุฒิการศึกษาสูงขึ้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

บัณฑิตคณะบัญชีทั้งหมดที่ศึกษาต่อมีเหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ เนื่องจาก เป็นความต้องการใช้วุฒิที่ตรงกับสายงาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และต้องการวุฒิการศึกษาสูงขึ้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ทั้งหมดที่ศึกษาต่อมีเหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ เนื่องจาก ต้องการวุฒิการศึกษาสูงขึ้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ศึกษาต่อมีเหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ เนื่องจากเป็นความต้องการของผู้ปกครองจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ต้องการใช้วุฒิที่ตรงกับสายงาน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 ได้รับทุนศึกษาต่อ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และต้องการวุฒิการศึกษาสูงขึ้น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 19

แผนภูมิที่ 19 แสดงเหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

4.5) ปัญหาในการศึกษาต่อ

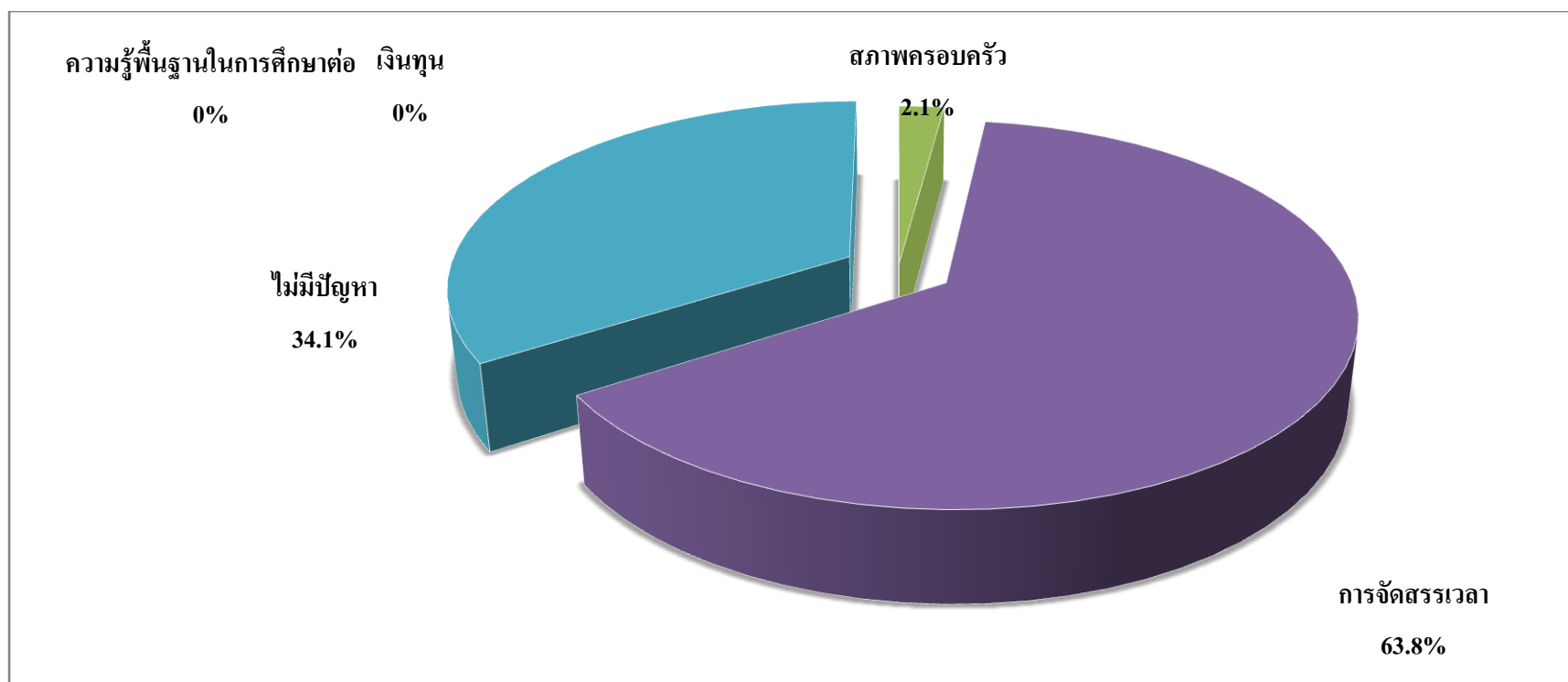
ปัญหาในการศึกษาต่อ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. ความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2. เงินทุน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3. สภาพครอบครัว	1	2.1	0	0	1	12.5	0	0	0	0
4. การจัดสรรเวลา	30	63.8	23	67.6	5	62.5	0	0	2	40
5. ไม่มีปัญหา	16	34.1	11	32.4	2	25	0	0	3	60
รวม	47	100	34	100	8	100	0	0	5	100

จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจทุกคนที่ศึกษาต่อมีปัญหาในการศึกษาต่อเนื่องจาก การจัดสรรเวลา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 และไม่มีปัญหา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4

บัณฑิตคณะบัญชีทุกคนที่ศึกษาต่อมีปัญหาในการศึกษาต่อเนื่องจาก สภาพครอบครัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 การจัดสรรเวลา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และไม่มีปัญหา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ศึกษาต่อมีปัญหาในการศึกษาต่อเนื่องจาก การจัดสรรเวลา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และไม่มีปัญหา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตทุกคนที่ศึกษาต่อมีปัญหาในการศึกษาต่อเนื่องจาก สภาพครอบครัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 การจัดสรรเวลา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 และไม่มีปัญหา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 20

แผนภูมิที่ 20 แสดงปัญหาในการศึกษาต่อของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

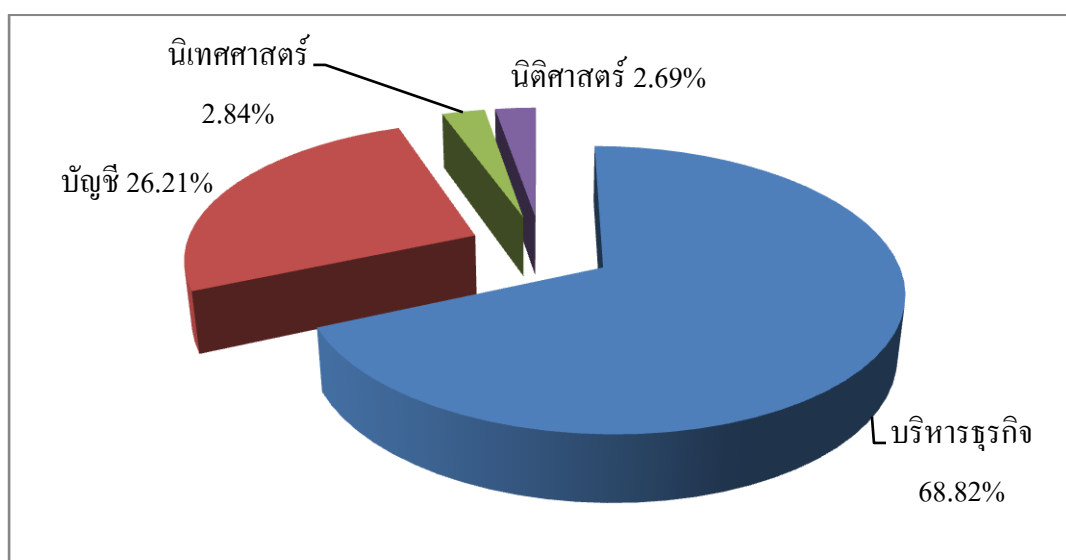
ตอนที่ 5 ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ

5.1) รายวิชาที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพของวิทยาลัย

5.1.1) วิชาภาษาอังกฤษ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	512	68.82
บัญชี	195	26.21
นิเทศศาสตร์	17	2.84
นิติศาสตร์	20	2.69
รวม	744	100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าควรเพิ่ม รายวิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 744 คน เป็นบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 512 คน คิดเป็นร้อยละ 68.82 คณะบัญชี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 26.21 คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.84 และคณะนิติศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.69 รายละเอียดการเปรียบเทียบ แสดงไว้ในแผนภูมิที่ 21

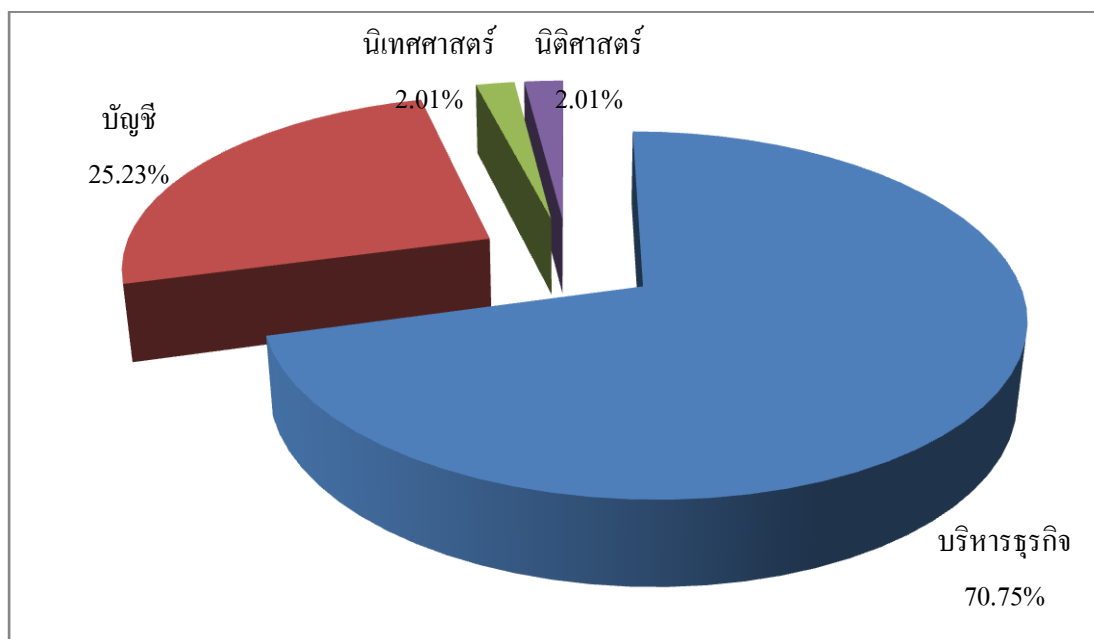

แผนภูมิที่ 21 แสดงรายวิชาภาษาอังกฤษที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ

5.1.2) วิชาการใช้คอมพิวเตอร์

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	387	70.75
บัญชี	138	25.23
นิเทศศาสตร์	11	2.01
นิติศาสตร์	11	2.01
รวม	547	100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าควรเพิ่ม รายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 547 คน เป็นบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 387คน คิดเป็น ร้อยละ 70.75 คณะบัญชี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 25.23 คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.01 และคณะนิติศาสตร์ จำนวน 11คน คิดเป็นร้อยละ 2.01 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 22

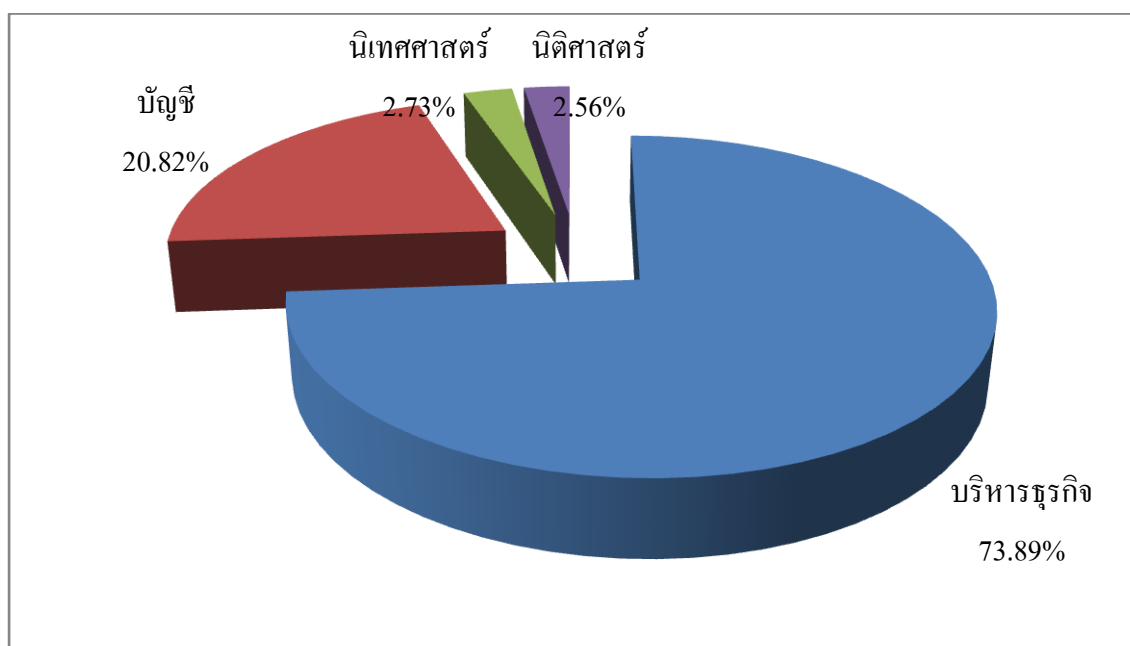

แผนภูมิที่ 22 แสดงรายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ

5.1.3) วิชาการฝึกปฏิบัติงานจริง

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	433	73.89
บัญชี	122	20.82
นิเทศศาสตร์	16	2.73
นิติศาสตร์	15	2.56
รวม	586	100

สรุปรวมทั้งวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าควรเพิ่ม รายวิชาการฝึกปฏิบัติงานจริง จำนวน 586 คน เป็นบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 433 คน คิดเป็นร้อยละ 73.89 คณะบัญชี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 20.82 คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 และคณะนิติศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 23

แผนภูมิที่ 23 แสดงรายวิชาการฝึกปฏิบัติงานจริงที่ควรเพิ่มในหลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ

5.2) ความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน

ระดับความพึงพอใจ	วิทยาลัย	ร้อยละ	บริหารฯ	ร้อยละ	บัญชีฯ	ร้อยละ	นิเทศฯ	ร้อยละ	นิติฯ	ร้อยละ
1. มาก	641	53.2	414	49.6	192	60.6	8	33.3	27	87.1
2. ปานกลาง	554	46.2	412	49.4	125	39.4	16	66.7	4	12.9
3. น้อย	8	0.7	8	1	0	0	0	0	0	0
รวม	1,209	100	837	100	317	100	24	100	31	100

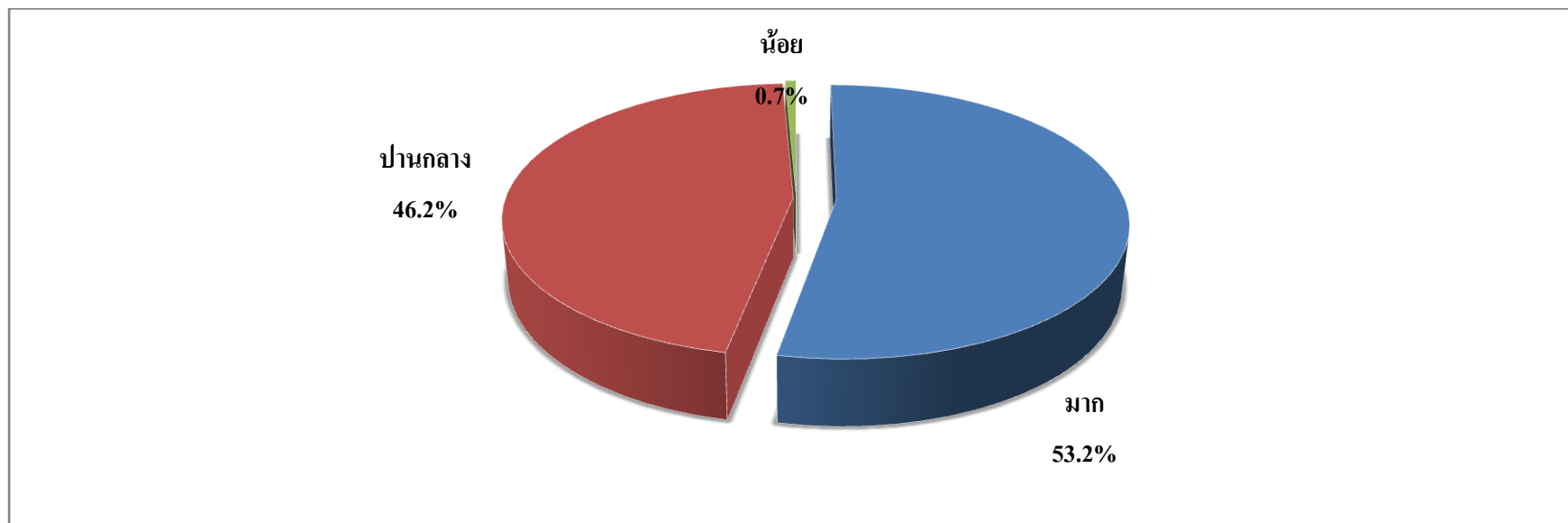
จากข้อมูลสรุปได้ว่า บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียนระดับมาก จำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 ระดับปานกลาง จำนวน 412 คิดเป็นร้อยละ 49.4 และระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1

บัณฑิตคณะบัญชีที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียนระดับมาก จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 และระดับปานกลาง จำนวน 125 คิดเป็นร้อยละ 39.4

บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียนระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระดับปานกลาง จำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 66.7

บัณฑิตคณะนิติศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียนระดับมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 และระดับปานกลาง จำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 12.9

สรุปรวมทั้งวิทยาลัย พบว่า บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียนระดับมาก จำนวน 641 คน คิดเป็นร้อยละ 53. ระดับปานกลาง จำนวน 557 คิดเป็นร้อยละ 45.8 และระดับน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 รายละเอียดการเปรียบเทียบแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 24

แผนภูมิที่ 24 แสดงความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2554-2555 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 – 2555 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Research) โดยมีประชากรเป็นบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิติศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 4 ปี (เทียบโอน) ในปีการศึกษา 2554-2555 ที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 1,245 คน เมื่อแจกแบบสอบถามประชากรทั้งหมดแล้ว ได้รับคืนกลับมา 1,209 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 97.1 ของจำนวนบัณฑิตทั้งหมด เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 -2555 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลภาวะการทำงาน ข้อมูลการศึกษาต่อ ข้อมูลความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลคุณลักษณะตามการรับรู้ของตนเอง ข้อมูลความเห็นต่อการนำความรู้จากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ การสำรวจข้อมูลภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2554 -2555 ดำเนินการโดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาในวันซ้อมใหญ่เพื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในวันที่ 25 มกราคม 2556 และหลังจากนักวิจัยทำการเก็บข้อมูลแล้วจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลและการวิเคราะห์โดยใช้ การหาค่าสถิติพื้นฐาน การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบาย ถึงคุณลักษณะส่วนบุคคล สภาพการมีงานทำ การประกอบอาชีพของผู้สำเร็จ การศึกษา และข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษา และทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นและสถานภาพการทำงานปัจจุบัน พบว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดจำนวน 1,245 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,209 คน โดยคณะบริหารธุรกิจมีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 862 คน คณะบัญชี 326 คน คณะ นิเทศศาสตร์จำนวน 24 คน คณะนิติศาสตร์จำนวน 33 คน ในขณะที่เมื่อแยกรายคณะแล้วมีผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้ คณะบริหารธุรกิจมีผู้ตอบ

แบบสอบถาม จำนวน 837 คน คิดเป็นร้อยละ 97 คณะบัญชี จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 100 และคณะนิติศาสตร์จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8

2. สถานภาพการทำงานปัจจุบันของบัณฑิต พบว่า บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่มีงานทำแล้วรวมทั้งวิทยาลัยมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ บัณฑิตกลุ่มที่ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษา และบัณฑิตกลุ่มที่ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ ตามลำดับ

2.1) เมื่อพิจารณาเฉพาะบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งหมด พบว่ามีงานทำหลังสำเร็จการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ มีงานทำระหว่างศึกษา และมีงานทำก่อนเข้าศึกษา ตามลำดับ

2.2) เมื่อพิจารณาเฉพาะบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งหมด พบว่าทำงานเป็นพนักงานบริษัท / องค์กรธุรกิจเอกชน มากที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจอิสระ / เจ้าของกิจการ ข้าราชการ / หน่วยงานรัฐ ประกอบอาชีพอื่นๆ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรต่างประเทศ / ระหว่างประเทศ ตามลำดับ

2.3) สำหรับบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งหมด พบว่ามีเงินเดือนเฉลี่ย 10,001 – 12,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 12,001 – 15,000 บาท 8,001 – 9,000 บาท 9,001 – 10,000 บาท มากกว่า 20,000 บาท 15,001 – 18,000 บาท 18,001 – 20,000 บาท และ ต่ำกว่า 8,000 บาท ตามลำดับ

2.4) เมื่อแยกเฉพาะบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งหมด พบว่ายังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ มากที่สุด รองลงมาคือ สนใจที่จะศึกษาต่อ และกำลังศึกษาต่อ ตามลำดับ

2.5) เมื่อแยกเฉพาะบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทั้งหมด มีความคิดเห็นว่าถ้าใช้ประโยชน์จากความรู้ที่เรียนมากับงานที่ทำได้ปานกลาง / ต้องเรียนรู้เพิ่มบางส่วน มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้ประโยชน์ได้ดี ไม่ตรง / ต้องเรียนรู้ใหม่ และใช้ประโยชน์ได้น้อย / ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก ตามลำดับ

3. สถานภาพของบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำพบว่า

3.1) เมื่อพิจารณาเฉพาะบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า สาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ เพราะรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน มากที่สุด รองลงมาคือ ยังไม่พร้อมทำงาน ยังหางานทำไม่ได้ และเหตุผลอื่นๆ ตามลำดับ

3.2) เมื่อพิจารณาแยกเฉพาะบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า มีปัญหาในการทำงาน หลังสำเร็จการศึกษา เพราะหางานที่ถูกใจทำไม่ได้ มากที่สุด รองลงมาคือเหตุผลอื่นๆ ไม่ทราบแหล่งงาน ขาดผู้สนับสนุน เงินเดือนน้อย ไม่ต้องการสอบแข่งขัน สุขภาพไม่ดี และ สอบเข้าทำงานไม่ได้ ตามลำดับ

3.3) สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่ายังไม่คิดที่จะศึกษาต่อ มากที่สุด รองลงมาคือ สนใจที่จะศึกษาต่อ และ ไม่สนใจ / ไม่ต้องการศึกษาต่อ ตามลำดับ

3.4) เมื่อแยกเฉพาะบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า เหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ เพราะ เงินทุน มากที่สุด รองลงมาคือ ขาดงานก่อน การจัดสรรเวลา สภาพครอบครัว และ เหตุผลอื่นๆ ตามลำดับ

4. สถานภาพของบัณฑิตผู้ศึกษาต่อ พบว่า

4.1) เมื่อพิจารณาเฉพาะบัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ พบว่า ระดับที่กำลังศึกษาคือ ปริญญาตรีปีที่ 2 มากที่สุด และระดับปริญญาโท ตามลำดับ

4.2) เมื่อพิจารณาเฉพาะบัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ พบว่า สาขาที่กำลังศึกษาต่อเป็น สาขาวิชาเดิมที่เรียนมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชาอื่นๆ ตามลำดับ

4.3) สำหรับบัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ พบว่า ประเภทของสถาบันการศึกษาที่ บัณฑิตกำลังศึกษาต่อ ได้แก่ เอกชนในประเทศ มากที่สุด รองลงมาคือ รัฐบาลในประเทศ ตามลำดับ

4.4) เมื่อแยกเฉพาะบัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ พบว่า เหตุผลที่ทำให้สนใจศึกษาต่อ เพราะต้องการใช้วุฒิที่ตรงกับสายงาน มากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการวุฒิสูงขึ้น ได้รับทุนการศึกษา และเป็นความต้องการของผู้ปกครอง ตามลำดับ

4.5) เมื่อ แยกเฉพาะบัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ พบว่า ปัญหาในการศึกษาต่อ มี ดังนี้คือ การจัดสรรเวลา มากที่สุด รองลงมาคือ ไม่มีปัญหาอะไร และ สภาพครอบครัว ตามลำดับ

5. ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะพบว่า

5.1) จากจำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พบว่า รายวิชาที่ควรเพิ่มใน หลักสูตรเพื่อเอื้อต่อการประกอบอาชีพ คือ ภาษาอังกฤษ มากที่สุด รองลงมาคือ การฝึกปฏิบัติจริง การใช้คอมพิวเตอร์ โดยที่ โปรแกรมบัญชี และการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในลำดับที่เท่ากัน วิธีการ วิจัย และอื่นๆ ตามลำดับ

5.2) จากจำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พบว่า ความพึงพอใจต่อ หลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน บัณฑิตมีระดับความพึงพอใจ มาก มากที่สุด รองลงมาคือ ปานกลาง และ น้อย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรพิจารณาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความพร้อมและสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เน้นให้มีการฝึกปฏิบัติและเพิ่มทักษะที่จำเป็นอื่น ๆ มากขึ้น เช่น ภาษาอังกฤษ การใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2. ควรพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เพื่อให้

บัณฑิตในแต่ละสาขามีคุณลักษณะที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและมีความมั่นใจในการทำงานทำหรือประกอบอาชีพมากขึ้น

3. ผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตที่ยังไม่มีงานทำ สาเหตุอาจเป็นเพราะไม่ทราบแหล่งงานและหางานถูกใจไม่ได้ วิทยาลัยจึงควรให้ข้อมูลในช่วงปัจฉิมนิเทศ โดยเชิญสถานประกอบการเปิดตลาดนัดแรงงาน เพื่อให้ทราบถึงประเภทของงาน แหล่งงาน ตำแหน่งงานที่รับ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

- 1) ควรพิจารณาผลการศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตร แผนการศึกษา และกิจกรรมต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อาจทำให้บัณฑิตมีแนวโน้มที่จะได้งานที่ตรงตามสายที่เรียนอย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- 2) ควรมีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามสถานประกอบการต่างๆ ที่บัณฑิตทำงาน สัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อบัณฑิต เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารการศึกษาในวิทยาลัยต่อไป
- 3) ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ / การฝึกงานควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วยสัดส่วนที่เหมาะสมในอนาคต เพื่อสนับสนุนความต้องการของตลาดแรงงาน

บรรณานุกรม

- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2549). รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานทำของบัณฑิตปี
การศึกษา 2549. (ออนไลน์) วันที่สืบค้น 2 ธันวาคม 2555 จาก www.plan.su.ac.th/Research/Databest/BD_49.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2545. กรุงเทพฯ: พรินทกราฟฟิค.
- คณาจารย์ พรหมาน. (2545) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ กองตรวจ
คนเข้าเมือง: ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจฝ่าย 1 ฝ่าย 2. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) , มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี. (2551) ภาวะการทำงานทำของ
ผู้สำเร็จการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2521 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
(ออนไลน์) วันที่สืบค้น 1 ธันวาคม 2555 จาก www.kmutt.ac.th/pd/inoffice/working 51.
- งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา (2551) ภาวะการมีงานทำของ
บัณฑิตปีการศึกษา 2550 . (ออนไลน์) วันที่สืบค้น 1 ธันวาคม 2555 จาก
planning.buu.ac.th/content/research/jobsearch/jobsearch 2551.
- เนตร์พัฒนา ขาววิราช. (2539). ภาวะผู้นำและผู้นำเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทเซ็นทรัลเอ็กซ์ จำกัด
- ผจญ เฉลิมสาร . (2540). คุณภาพชีวิตการทำงาน กระบวนการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ (ออนไลน์) วันที่สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2555 . จาก www.m-society.go.th/document/article/article.
- พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2552). จิตวิทยาประยุกต์ในการบริหารการศึกษา . กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยราชพฤกษ์. (2555). รายงานผู้สำเร็จการศึกษา. สำนักวิชาการ 2555
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล และนารีรัตน์ ณ นวงศ์. (2551). ภาวะการมีงานทำและการประกอบอาชีพของ
บัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550. รายงานวิจัยของ
วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. 2551
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (2553). รายงานผลการสำรวจภาวะการมีงาน
ทำในปีการศึกษา 2552. (ออนไลน์) วันที่สืบค้น 4 ธันวาคม 2555 จาก

bundit.skru.ac.th/datafile/thesis 2553.

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (2553). **บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**

ที่สำเร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553. (ออนไลน์) วันที่สืบค้น 9 ธันวาคม 2555 จาก

rdi.snru.ac.th/components/news/detail_news.php?id=131.

สถิต คำลาเลียง. (2544). **ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศ: ศึกษาเฉพาะ กรณี**

กองการป็นทหารเรือ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์), มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาไทย. (2555). **การอุดมศึกษาในประเทศไทย** (ออนไลน์) วันที่

สืบค้น 8 ธันวาคม 2555 จาก th.wikipedia.org/wiki .

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาไทย. (2555). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11**

(พ.ศ. 2555 – 2559) (ออนไลน์) วันที่ สืบค้น 8 ธันวาคม 2555 จาก ww.plan.ru.ac.th/

strategy/data/draftDevelopement.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2554). **การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2554.**

(ออนไลน์) วันที่สืบค้น 11 ธันวาคม 2555 จาก service.nso.go.th/nso/

nsopublish/download/files/lfsSum54.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. (2551). **การสำรวจภาวะการได้งานทำของ**

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2551 (ออนไลน์) วันที่สืบค้น 11 ธันวาคม 2555

จาก www.pkru.ac.th/report/52-2/Analysis.

ภาคผนวก

วิทยาลัยราชพฤกษ์

แบบสอบถามภาวะการมีงานทำและการศึกษาต่อ

ผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2554-2555

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างและเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสนักศึกษา (StuId) ชื่อ - สกุล (StuName) อายุ ปี (Old)
คณะ (Fac) สาขา (Branch) เกรดเฉลี่ย (Grade)
สำเร็จการศึกษา ภาคเรียนที่ (Graduate) ปีการศึกษา (Year) สำเร็จเมื่อ
2. เลขประจำตัวประชาชน (IdCard)
3. ที่อยู่ติดต่อได้
เลขที่ หมู่ที่ ถนน
(A3NumHome) (A3Moo) (A3Road)
แขวง / ตำบล เขต / อำเภอ จังหวัด
(A3District) (A3Area) (A3Province)
รหัสไปรษณีย์ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล
(A3Zip) (A3Tel) (A3Email)
4. ภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัด (A3Province)
5. สถานภาพการทำงานปัจจุบัน *(A5)
☐ มีงานทำแล้ว 1
☐ ยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ 2
☐ ยังไม่ได้ทำงานแต่กำลังศึกษาต่อ 3

ตอนที่ 2 สำหรับผู้มีงานทำแล้ว (ภาวะการทำงาน)

6. สถานภาพ(A6)
☐ มีงานทำก่อนเข้าศึกษา 1 ☐ มีงานทำระหว่างศึกษา 2 ☐ มีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา 3
7. หน่วยงานที่ทำ (A7)
☐ ข้าราชการ/หน่วยงานภาครัฐ 1 ☐ รัฐวิสาหกิจ 2 ☐ พนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชน 3
☐ ธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ 4 ☐ องค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ (A7) 5 ☐ อื่น ๆ 6
(ระบุ) (OrA7)
8. เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (รวมรายได้เสริมอื่น ๆ) (A8)
☐ ต่ำกว่า 8,000 บาท 1 ☐ 8,001-9,000 บาท 2 ☐ 9,001-10,000 บาท 3
☐ 10,001-12,000 บาท 4 ☐ 12,001-15,000 บาท 5 ☐ 15,001-18,000 บาท 6
☐ 18,001-20,000 บาท 7 ☐ มากกว่า 20,000 บาท 8
9. ความสนใจในการศึกษาต่อ (ในปัจจุบัน) (A9)
☐ กำลังศึกษา 1 ☐ สนใจที่จะศึกษาต่อ 2 ☐ ยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อ 3

10.การใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนกับงานที่ทำ (A10)

- ☐ ตรง / ใช้ประโยชน์ได้ดี 1 ☐ ใช้ประโยชน์ได้ปานกลาง ต้องเรียนรู้เพิ่มบางส่วน 2 ☐ ใช้ประโยชน์ได้น้อย ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมมาก 3
- ☐ ไม่ตรง / ต้องเรียนรู้ใหม่ 4

ที่อยู่ทำงานที่สามารถติดต่อได้

ชื่อบริษัท	เลขที่	หมู่ที่
(JName)	(JNumHome)	(JMoo)
ถนน	แขวง / ตำบล	เขต / อำเภอ
(JRoad)	(JDistrict)	(JArea)
จังหวัด	รหัสไปรษณีย์	เบอร์โทรศัพท์
(JProvince)	(JZip)	(JTel)

ตอนที่ 3 สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้งานทำ (การสมัครงานและการศึกษาต่อ)

11.สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงาน (A11)

- ☐ ยังไม่พร้อมทำงาน 1 ☐ รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน 2 ☐ ยังหางานทำไม่ได้ 3
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ) 4

(OrA11)

12. ปัญหาในการหางานทำ / หลังสำเร็จการศึกษา (A12)

- ☐ ไม่ทราบแหล่งงาน 1 ☐ หางานที่ถุกใจไม่ได้ 2 ☐ ไม่ต้องการสอบแข่งขัน 3
- ☐ ขาดผู้สนับสนุน 4 ☐ ขาดบุคคลหรือเงินค้ำประกัน 5 ☐ หน่วยงานไม่ต้องการ 6
- ☐ เงินเดือนน้อย 7 ☐ สอบเข้าทำงานไม่ได้ 8 ☐ สุขภาพไม่ดี 9
- ☐ อื่น ๆ 10

(ระบุ) (OrA12)

13.ลักษณะงานที่ท่านต้องการตำแหน่งงานทำ (A13)

14.ความสนใจและความต้องการในการศึกษาต่อ (A14)

- ☐ สนใจที่จะศึกษาต่อ ☐ ยังไม่ได้คิดที่จะศึกษาต่อ ☐ ไม่สนใจ / ไม่ต้องการศึกษาต่อ

15.เหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ (A15)

- ☐ เงินทุน 1 ☐ ขอลำบากก่อน 2 ☐ สภาพครอบครัว 3
- ☐ การจัดสรรเวลา 4 ☐ อื่น ๆ 5

(ระบุ) (OrA15)

ตอนที่ 4 สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อ (การศึกษาต่อ)

16.ระดับที่ท่านกำลังศึกษาต่อ (A16)

- ☐ ระดับปริญญาโท 1 ☐ ระดับปริญญาตรีปีที่ 2 2

17.สาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษาต่อ (A17)

- ☐ สาขาวิชาเดิมที่เคยเรียน 1 ☐ สาขาวิชาอื่นๆ 2
(ระบุ) สาขา (OrA17)

18.ประเภทของสถาบันการศึกษา / มหาวิทยาลัยที่ท่านกำลังศึกษาต่อ (A18)

- ☐ รัฐบาลในประเทศ 1 ☐ เอกชนในประเทศ 2 ☐ ต่างประเทศ 3

19.เหตุผลที่ทำให้ท่านตัดสินใจศึกษาต่อ (A19)

- ☐ เป็นความต้องการของผู้ปกครอง 1 ☐ ต้องการใช้วุฒิสูงที่ตรงกับสายงาน 2 ☐ ได้รับทุนศึกษาต่อ 3
☐ ต้องการวุฒิสูงขึ้น 4 ☐ อื่น ๆ 5
(ระบุ) (OrA19)

20.ปัญหาในการศึกษาต่อ (A20)

- ☐ ความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ 1 ☐ เงินทุน 2 ☐ สภาพครอบครัว 3
☐ การจัดสรรเวลา 4 ☐ อื่น ๆ 5
(ระบุ) (OrA20)

ตอนที่ 5 ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ

21.ท่านคิดว่าในหลักสูตรของวิทยาลัย ควรเพิ่มรายวิชาหรือความรู้เรื่องใดที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพของท่านได้มากยิ่งขึ้น (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ภาษาอังกฤษ (A211) ☐ การใช้คอมพิวเตอร์(A212) ☐ โปรแกรมบัญชี(A213)
☐ วิธีการวิจัย(A214) ☐ การฝึกปฏิบัติงานจริง(A215) ☐ การใช้งานอินเทอร์เน็ต(A216)
☐ อื่นๆ (A217)

22.ความพึงพอใจต่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่เรียน (A22)

- ☐ มาก 1 ☐ ปานกลาง 2 ☐ น้อย 3

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร
และสาขาวิชาที่เรียน

(OrA22)

23.ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน (A23)

- ☐ มาก 1 ☐ ปานกลาง 2 ☐ น้อย 3

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
การจัดการเรียนการสอน

(OrA23)

24.ความพึงพอใจต่อการร่วมกิจกรรม (A24)

- ☐ มาก 1 ☐ ปานกลาง 2 ☐ น้อย 3

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
กิจกรรมพัฒนานักศึกษา

(OrA24)

25. ความพึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน (A25)

☐ มาก 1

☐ ปานกลาง 2

☐ น้อย 3

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
อาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน

(OrA25)

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน